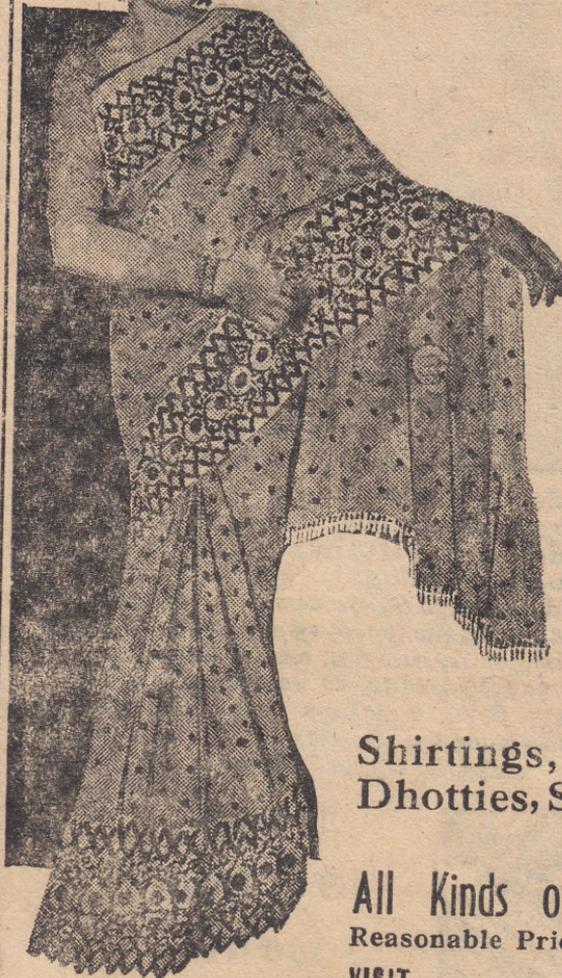

ராஜ்கோபால்ஸ்

36/1, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

*
புறிகள், பங்களுர்
சேலம்,
காஞ்சிபுரம்,
மணிப்பூரி சேலைகள்
கூறைச் சேலைகள்,
மற்றும்
தங்களின்
தேவைகளுக்கு
வேண்டிய எல்லா
துணி வகைகளும்
எம்மிடத்தில் மலிவாகக்
கிடைக்கும்.

Shirtings, Suitings, Silk
Dhotties, Shawls, Banians
and

All Kinds of Quality Textiles

Reasonable Prices — Sincere Services

VISIT

RAJGOPALS

Grand Bazaar

—
JAFFNA

T'PHONE: 7168

உங்கள்

மேனியின் மினுக்கத்திற்குப் புதுவாழ்வு

நவீன வாழ்க்கை முறை வெகு சிவம
மானது. தூசு, உஷ்ணம், வியர்வை ஆகியன
வற்றின் தாக்குதலிலிருந்து உங்கள் சரு
மத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, ஆரோக்கியத்தை
விருத்தி செய்யும் இயற்கையான எண்ணெய்
வகைகள் தேவை. ராணி சந்தன சோப், இந்
தப் பாதுகாப்பையளித்து, உங்கள் மேனியின்
மினுக்கத்திற்குப் புத்துயிர் ஊட்டுகிறது. ராணி
சந்தன சோப், சருமத்தை ஊடுருவிச்சுத்தி
கரிக்கிறது-மறந்து விடாதீர்கள்;
ஊடுருவிச் சுத்திகரிக்கிறது

ராணி
சந்தன
சோப்

இன்றே எழுதி,
ராணி பரிசுத்திட்டர்
புத்தகத்தைப் பெறுங்கள்

சுதேசி இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிட்டெட்,
தபாற் பெட்டி 21, கொழும்பு

66/37

**R.V. கவுடர்
R.V.G. பீடிகள்
மேலானவை**

தயாரிப்பாளர்கள்:-

RV G பீடிக் கம்பனி,
34, மாணிய்பாய் சேட்., யாழ்ப்பாணம்.

CHANDRA KNITTING COMPANY
HIGH CLASS
HOSIERY MANUFACTURERS

யாழ்ப்பாணத்தில்தான் தயாரிக்கப்படும்
பெருமை மிகுந்த

சந்திரா பெனியன்

பெனியன் வகைகள்

ரீ ஷேட், ஸ்போட் ஷேட்,
பேயி ஸன்தூட், பேயி ரெஸ்ட்
ஸ்வெட்டர்ஸ்

அழகும்-சொகுசும் அமைந்தவை

உரிமையாளர் : M.T. செல்வையா

சந்திரா நிட்டிங் கம்பனி

64, பிறவுண் வீதி

யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீ பாலன் சினிமா அடம்பன்

அரிய திரைப்படக் காட்சிகளைக் கண்டுகளிக்க
அடம்பன் ஸ்ரீ பாலன் சினிமாவை
மறவாதீர்கள்.

தினமும் மாலை 6-30 மணிக்கும்
இரவு 9-30 மணிக்கும்
இரு காட்சிகள் நடைபெறும்.

உங்களுக்கு அதிக தாகமாக இருக்கின்றதா?
அப்படியானால்!

ஆட்லன் குளிர்பானங்கள்
அருந்தி மகிழுங்கள்

வியாபாரிகளுக்கு விசேட சலுகை உண்டு.

விபரங்களுக்கு :

ஆட்லன் குளிர்பானத் தயாரிப்பாளர்கள்
செட்டிகுளம்.

பத்திரிகை மசோதா

பயந்து, பணிந்து, பதுங்கிக் கிடந்த பத்திரிகை மசோதா இப்போது பாய்ந்து வருகின்றது. இனி, சனநாயகம் சரிந்துவிடும்; சமதர்மம் சிதைந்துவிடும்; அடக்குமுறையும் அநியாய ஆட்சியும் ஆணவத் தாண்டவமாடும்.

மக்களின் நலனில் அக்கறையுடையோர் எக்கருத்தினையும் ஏற்றுக்கொள்வர்; எக்குறைகளையும் போக்க முயல்வர். ஆனால், அதிகார வெறியும் பழிவாங்கும் மனமும் உடையோர் மாற்றான் கருத்தை மதிக்க மறுப்பர்; மனிதாபிமானத்தை மீதித்துத் துவைப்பர்.

சிந்தனைச் சுதந்திரமும், சொற்சுதந்திரமும் மக்களாட்சியின் முக்கிய அம்சங்கள். நல்லதென்று நினைப்பவற்றை நாவால் பேசும், பேசுவால் எழுதும் உரிமை ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உண்டு. அந்தப் பேச்சும் எழுத்தும் அடுத்தவனின் அடிப்படை உரிமைகளை அநியாயமாகப் பாதிக்காதிருக்கும்படி பார்க்கும் கடமையும் அவனுக்குண்டு இந்தக் கடமையிலிருந்து அவன் வழுவீனல் அவனைக் கண்டிப்பதற்கும், தண்டிப்பதற்கும் ஆட்சியாளர்க்கு அதிகாரமுண்டு.

சுருங்கச் சொன்னால், ஒவ்வொருவரும் தத்தமது, பரந்த எல்லைகளுள் நின்று கொண்டு பரிபூரண சுதந்திரத்தை அநுபவிக்கும் வாய்ப்பு மக்களாட்சியிலுண்டு.

ஆனால் இவற்றைப் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாது, இவற்றை உதைத்து ஒதுக்கி உருட்டித் தள்ளிவிட்டு உல்லாச பவனி வருகின்றது பத்திரிகை மசோதா.

அரசியல்வாதிகள் இதனை எதிர்க்கின்றார்கள் — 'அந்தரங்க சுத்தியில்லை' என்கின்றது அரசாங்கம்.

பத்திரிகை முதலாளிகள் எதிர்க்கின்றார்கள் — 'சுயநலத்தின் சீற்றம்' என்கின்றது அரசாங்கம்.

பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் எதிர்க்கின்றார்கள் — 'கூலிக்கு மாரடிப்பு' என்கின்றது அரசாங்கம்.

நாட்டின் பிரமுகர்கள் பலர் எதிர்க்கின்றார்கள் — 'உண்மையை உணர மறுப்பவர்களின் உளறல்' என்கின்றது அரசாங்கம்.

பொது நிறுவனங்களும், பொதுமக்களும் எதிர்க்கின்றார்கள். 'ஒரு சில சுயநலமிகளின் தூண்டுதல்' என்று அரசாங்கம் தட்டிக்கழிக்க முயல்கின்றதாயினும், பொதுமக்களின் இந்த எதிர்ப்பு அரசாங்கத்திற்கு அச்சத்தை ஊட்டிவருகின்றதென்பது உண்மை.

ஆனால் இந்த எதிர்ப்பின் வலு, போதாது. பொதுமக்களின் உணர்ச்சியை ஆற்றுப் படுத்தி, அவர்களின் எதிர்ப்புக்கு உருவும் பொருளும் ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்க வேண்டியவர்கள் எழுத்தாளர்கள்.

'வாட்படையிலும் பார்க்கப் பேரமுனையே கூரியது' என்பதை நாம் அறிந்துள்ளோம்; அனுபவத்தில் உணர்ந்துள்ளோம்.

அரசியலின் பேர்க்கும், சமுதாய நிலையும், பொருளாதார முறையும், வாழும் எழுத்தாளனை நாளும் பாதிப்பன. அவற்றின் விளைவை அவன் எழுத்திலே காணலாம்.

பத்திரிகை மசோதா சட்டமானால், எழுத்தாளனின் சுதந்திரக் கருத்து வெளியீடு, மன்னிக்க முடியாத மாபெருங் குற்றமாகி விடும். ஆட்சியாளர் ஆணைப்படி எழுதுவதே எழுத்தாளனின் தவிர்க்க முடியாத கடமையாகிவிடும். எழில் தவழும் கற்பனையும், இன்பமிகு இலட்சியமும், இன்றியமையாத தனித்துவமும் எங்கோ சென்று மறைந்துவிடும்.

இந்த நிலையைத் தடுத்து நிறுத்த எழுத்தாளர்களும், எழுத்தாளர் சங்கங்களும் முன்வரவேண்டும். பாயும் புலியின் பல்லைப் பிடுங்குதல், பண்பு ஈற்றைந்த எழுத்தாளர்களின் பயன்மிக்க கடமை!

✱

அடுத்த இதழில்

கன்னடத்துப் பைங்கிளி சரோஜாதேவி கலைச்செல்விக்கு
கொடுத்த பேட்டியைக் காணத்தவற வேண்டாம்.

அன்பார்ந்த நேயர்களே!

வணக்கம். நீண்டகால இடைவெளியின்பின் மீண்டும் நாம் சந்திக்கின்றோம். நமது பொருளாதார நிலையும், அச்சிடும் தாள் உரிய காலத்திற்கிடைக்காமையும் "கலைச்செல்வி" யைத் தடுப்புக்காவலில் வைத்துவிட்டன! இப்போது நிலைமை சிறிது சீரடைந்துள்ளபடியால் 'கலைச்செல்வி' வெளியாகின்றான். தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் தாமதித்து வரும் "செல்வியை" வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், விற்பனையாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள் - அனைவரும் வழமைபோல் வரவேற்பீர்கள் என நம்புகின்றோம்.

'தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெருமளவில் இங்கு இறக்குமதியாகும் பத்திரிகைகள், ஈழத்துப் பத்திரிகைகளைத் தலைதூக்கவிடாமற் சாகடிக்கின்றன' என்ற நூத்து இங்குள்ள சிலரிடம் நிலவுகின்றது இந்தக் நூத்தை நாம் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம். இங்குள்ள எழுத்தாளர்கள் தமது முழுத் திறமையையும் உபயோகித்து இலக்கியங்களைப் படைத்தால் பணவசதி உடையவர்கள் துணிவுடன் முதலீடு செய்து பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்து நடத்தினால், வாசகர்கள் வெறும்வாய்ச்சொல்லுடன் நின்றுவிடாமல் பணங்கொடுத்துப் பத்திரிகைகளை வாங்கிப் படிக்கும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டார்கள் எனால் - இந்த நாட்டில் இன்னும் எண்ணற்ற இலக்கிய இதழ்கள் கோன்றும்; அவை என்றென்றும் நிலைத்து வாழும்; இந்திய ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் 'சமாதான சக வாழ்வு'டன் இருநாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டு புரியும். ஆனால் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை மீதப்

படுத்தும் சாக்கில் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்த நமது அரசாங்கம் முன்வரலாம். பத்திரிகை விசாரணைச் சபையின் தகவுரைகளும், அரசாங்கத்தின் இம்முயற்சிக்குச் சாதகமாகவே அமைந்துள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில் "கலைச்செல்வி" போன்ற பத்திரிகைகளின் பணி இன்றியமையாதது என்பதை நாம் மிகப்பணிவுடன் உணர்கின்றோம். ஆகவேதான் மேலுஞ்சில இலக்கிய அன்பர்களைச் சேர்த்துக் 'கலைச்செல்வி' யின் பொருளாதார நிலையை மேலும் உறுதியாக்கியுள்ளோம். இனிமேல் ஒவ்வொரு மாதமும் "கலைச்செல்வி" ஒழுங்காக உங்களிடம் வருவான்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எழுத்தாள அன்பர்களுக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறோம்: "கலைச்செல்வி" யின் இலக்கியத் தரத்தை மென்மேலும் உயர்த்துவது உங்கள் திறமை மிக்க எழுத்தோவியங்களே. ஆகவே நல்ல, இனிய, பண்பு குன்றாத, சுவையான கதை, கட்டுரை, கவிதைகளை எழுதியனுப்புங்கள். அனுப்பும்போதே போதிய தபால் தலைகளை உள்ளே வைத்தீர்களானால், அவை பற்றிய முடிவை உடனுக்குடன் உங்களுக்கு அறிவிப்போம். அடுத்த ஆண்டு தை மாதம் தொடக்கம், சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்குச் சன்மானம் வழங்கத் தீர்மானித்துள்ளோம். இதன் விபரங்களையும், புதிய அம்சங்கள் பற்றிய அறிவித்தல்களையும் அடுத்த இதழிலே காணலாம்.

வணக்கம்.

— ஆசிரியர்

பலதரப் பக்கம்

“சின்னஞ்சிறு கவிதைத் தொகுதியாயினும் இதில் கவிதைக்குரிய பண்புகள் எவையாயின? உவமைத் திறம் வேண்டுமா? ‘காதலியா’னைப் பாருங்கள். நல்ல கவிக்குள் சாயல் அமைந்துள்ள ‘இனம் உய்ய வழி உண்டா?’ என்பதைப் பாருங்கள் - ஒழுகோசை நயம் தரவே வழிகிறது. இதே பண்பு ‘பாதசரம் எங்கே?’ என்பதிலும் காணப்படுகிறது. நற்கருத்து வேண்டுமா? ‘அழகிவா போட்டி?’ என்பதில் அதை நன்கு காணலாம். ‘வள்ளி’யின் காலிலும் எழில் காணும் நம் மஹாகவியின் பொன்றாத பச்சையுளம் பொத்து வெடித்துக் கவியாய்ப்பூத்து நிறைந்துளதைப் புவி கவனிக்க இந்தச் சிறு கவிதைத் தொகுதியே போதியது.”

— பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை

சோவியத் சிறைச்சாலை ஒன்றில் மூன்று கைதிகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் சிறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட காரணத்தை மற்றவர்களுக்கு விளக்கினர்.

“ஒருநாள் தொழிற்சாலைக்குத்தாமதமாக வந்ததற்காக நான் பெற்ற தண்டனை இது” என்றான் ஒருவன்.

“ஒருநாள் நான் நேரகாலத்துடன்-குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்பாகவே தொழிற்சாலைக்குச் சென்றேன். வேவுபார்ப்பதற்காகவே விரைவிற்பென்றதாக என்மீது குற்றஞ்சாட்டி இங்கே

அனுப்பிவிட்டார்கள்” என்றான் மற்றொருவன்.

“நான் தினமும் சரியான நேரத்திற்கே தொழிற்சாலைக்குச் சென்றேன். ‘மேலைநாட்டின்மீது மோகமுள்ளவன் - அதனூற்றான் மேலைநாட்டின் ‘பங்கவாலிட்டி’யைக் கடைப்பிடிக்கிறான்’ - என்று குற்றஞ்சாட்டி இங்கே அனுப்பிவிட்டார்கள்” என்றான் கடைசிப்பேர்வழி!

ஃ ஃ ஃ

அரசாள்வோர் எதிர்க்கட்சியினர் இடித்துக்கறும் உரைகளைக் கேட்டுப் பயன் பெறாதற்குச் சித்தமாக இருக்க வேண்டும். காதுகளைக் கைத்துப்போகும் படி கடிய சொற்களை எதிர்க்கட்சியினர் கூறினாலும் அச்சொற்களினூடே நல்ல கருத்து இருக்குமாயின் அக்கஞ்சொற்களையுந் தாங்கிக்கொள்ளும் பண்பு அரசனுக்கு இருக்க வேண்டும். “செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன், கவிகைக்கீழ்த்தங்கும் உலகு” என்பது திருக்குறள்.

ஃ ஃ ஃ

பாபநாசம் சிவன் என்ற சாகித்ய கர்த்தாவை அறியாத தமிழிசைப் பிரியர்களும், சினிமா ரசிகர்களும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான அருமையான பாடல்களை இயற்றிய அவர் சில படங்களில் நடித்தும், பல படங்களுக்கு இசையமைத்துமிருக்கிறார். ஆனால் அவருடைய சொந்தப்

பெயர் சிவனுமல்ல; சொந்த ஊர் பாய
நாசமும் அல்ல. தஞ்சை மாவட்டத்தி
லுள்ள போலகம் என்பதுதான் அவ
ருடைய சொந்த ஊர்; இராமையா
என்பது அவருடைய சொந்தப்பெயர்.

ஃ ஃ ஃ

சுவரில் முட்டையைப் போட்டு
விட்டுப்பல்லி தன் பாட்டுக்குப் போய்
விட்டால், அந்த முட்டை பொரிவ
தில்லையா? அதிலிருந்து வெளிவந்த
சின்னஞ்சிறு பல்லி, முதல் நாள் இரை
யைத் தேடி, இரண்டாம் நாள் வழி
யைத் தேடி, மூன்றாம் நாள் உறையுள்
தேடி வாழ்வதில்லையா?

— உதயணன்

ஃ ஃ ஃ

சர் ஆர்தர் கோனன்டோயில் துப்
பறியுங் கதைகள் எழுதுவதிலே வல்
வவர். ஷேர்லக் ஹோம்ஸ் என்ற புகழ்
படைத்த துப்பறியும் பாத்திரத்தைப்
படைத்தவர். ஒரு கதையில் அவர்
ஷேர்லக் ஹோம்ஸைச் சாகடித்துவிட்
டார். இதை வாசித்த பல்லாயிரக்
கணக்கான நேயர்கள், கோனன்டோ
யிலுக்குத் தம் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்
தனர். அந்த எதிர்ப்பைத் தாங்கமாட்
டாமல், ஷேர்லக் ஹோம்ஸை கதை
யில் அவர் உயிர்ப்பிக்க வேண்டியதா
யிற்று!

ஃ ஃ ஃ

ஈழத்தின் நல்ல விமர்சகர்களுள்
ஒருவரும், சிறந்த தமிழ்ச் சொற்பொ
ழிவாளருமான பண்டிதர் பொன்.
கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள், பல்லாண்டு
காலம் பலாவி ஆசிரியர் கழகத்தில் விரி
வுரையாளராகப் பணியாற்றிவிட்டு,
ஒய்வு பெற்றள்ளார். பல ஆண்டுக
ளுக்கு முன் "ஆனந்தவிடை" நடாத்தி
ய விமர்சனப் போட்டி ஒன்றில்

பங்குபற்றி முதற்பரிசான தங்கப்பதக்
கத்தைத் தட்டிக்கொண்டவர் அவர்.
"தொல்லை தரும் வள்ளுவர்" என்ற
தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரை,
சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின
ரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. இத்
தகைய பெயரும் புகழும் பரிசும்
பெற்ற இந்த அறிஞர் உண்மையில்
ஒரு பண்டிதர் அல்லர் என்பது உக்
களுக்குத் தெரியுமா? ஆம், அவர்
பண்டிதர் பரிட்சையே எடுக்கவில்லை.
இந்தச் செய்தியை அவரே தன் நண்
பர்களிடங் கூறியிருக்கின்றார்; பல
சொற்பொழிவுகளிலும் குறிப்பிட
டுள்ளார். இருந்தும், அவருடைய அறி
வின் ஆழத்தினாலும், ஆராச்சித்திற
மையினாலும், நகைச்சுவைப் பேச்சி
னாலும் கவரப்பட்டுள்ள தமிழ் அன்
பர்கள் அவரைப் பண்டிதர் என்றே
பண்புடன் அழைத்துவருகின்றனர்.

ஃ ஃ ஃ

இராமன்: (ஆத்திரத்துடன்):- டேய்,
உனக்கு மூளை கிளை இருக்கு
தாடா?

சேமன்: (அமைதியுடன்):- எனக்கு
மூளை, கீழேயில்லை மேலே
தான் இருக்குது!

ஃ ஃ ஃ

விற்பனை இடங்களில் அழகான
இளம் பெண்களைப் பொறுப்பாளராக
போடுவது இன்று சர்வ சகஜமாகி
விட்டது. ஆனால் பெண்களையே தூக்கி
யடிக்கிறது நெடாகன்னஸ் பர்க்கில்
உள்ள ஒரு சம்பவம்.

ஒரு கூர் வியாபாரி கருஞ் சிகப்
பும் பச்சையுள் சேர்ந்த கிளி ஒன்றை,
விற்பனைக்கிளியாகத் தயாரித்திருக்
கிறார். 'பாய்ஜி' என்று அதற்குப்
பெயர் வைத்திருக்கிறார் அவர்.

“எங்கள் கார் தான் உலகிலேயே சிறந்தது” என்று அந்தக் கிளி, யாரை யாவது கண்டால் கூவியழைக்கும். இதனால் கார் விற்பனை அதிகமாகின்ற தாம். இளம் பணக்கார்ப் பெண்களைக் கண்டுவிட்டால், ‘பாய்ஜி’ விசில் அடித்து, கண் அடித்து வரவேற்கு மாம், சமயத்தில் அவர்களுக்கு முத்தம் கூடக் கொடுக்குமாம்!

ஃ ஃ ஃ

“நீ என்னத்துக்கடா படிக்கப் போகின்றாய்?”

“நான் வேடி டாக்டருக்குத் தானப்பா படிக்கப் போகிறேன்!”

ஃ ஃ ஃ

“நீ உன் வாழ்க்கையை விரும்புகின்றாயா? அப்படியானால் உன் நேரத்தைக் கொஞ்சங்கூட விண்டிக்காதே. ஏனென்றால் நேரம் என்ற பொருளைக்

கொண்டுதான் வாழ்க்கை என்ற பெரும் மாளிகை எழுப்பப்படுகின்றது.

— பெஞ்சமின் பிரயங்க்லின்

ஃ ஃ ஃ

ஓர் இளம் பெண்ணும் அவளது தாயாரும் ஒரு டாக்டரிடம் வைத்தியப் பரிசோதனைக்காகச் சென்றனர். இளம் பெண்ணை நோக்கிய டாக்டர், தனது காதுகளில் ஸ்டேதஸ்கோப்பை பொருத்தியவாறு, “தயவு செய்து உங்கள் மேலாடைகளைக் கழற்றுங்கள்” என்றார்.

“அவளுக்கில்லை டாக்டர், எனக்குத்தான் சுகமில்லை” என்றான் பெண்ணின் தாயார்.

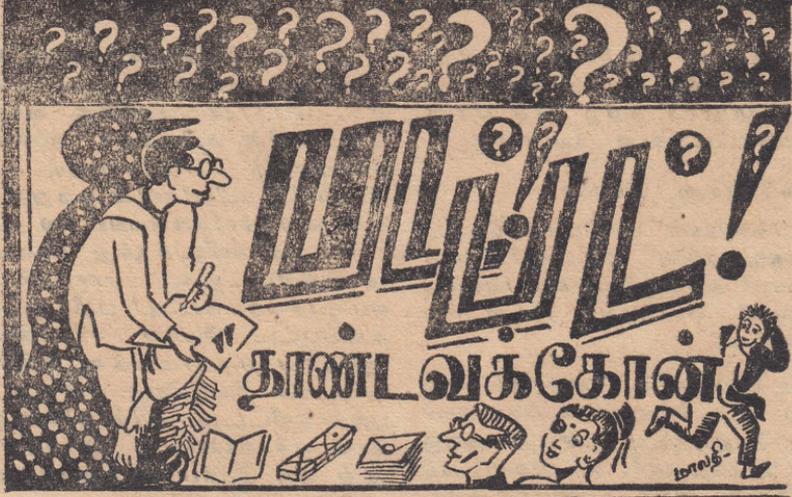
“அப்படியா? எங்கே நாக்கை நீட்டுங்கள் பார்க்கலாம்” என்றார் டாக்டர்!

★

மில்க் வைற்
நீல சோப்

பிரகாசமாய்
சுலவை
செய்கிறது

நா. சுந்தரமூர்த்தி, வட்டுக்கோட்டை.

கே. "அந்தரத்திவு" என்ற கதை எந்தப் பத்திரிகையில் வெளியானது என்பதைத் தெரிவிப்பீர்களா?

ப. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் "தினகரன்" இதழில் ஓவ்வொரு திங்களன்றும் "அந்தரத்திவு" தொடர் கதையாக வெளிவந்தது. விஞ்ஞான உண்மைகள் கலந்த இக்கதையைத் 'தினகரன்' உதவி ஆசிரியரான திரு கே. எஸ். மகேசன் அவர்கள் 'ஆனந்த-மகேன்' என்ற புனைப் பெயரில் எழுதினார்.

வி. சுபத்திரா, கண்டிக்குளி

கே. சுனேத்ரா பண்டாரநாயக்கா, இங்கிலாந்தில் கல்வி பயில்வதற்கு அனுப்பப்பட்டதைப் பற்றி என்ன வினாக்கின்றீர்கள்?

ப. 'ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே' என்னும் மொழிக்கு நம் கண் முன்னாலே உதாரணமாகத் திகழ் பவர் சுனேத்ராவின் அருமைத்தாயார்! சட்டங்களை ஆக்குபவரும் அவரே, பின் தன் சுயநன்மைக்காக அழிப் பவரும் அவரே!

ச. இராமலிங்கம், சாரைநகர்.

கே தொங்கின் குடா சம்பவம் எதைக் காட்டுகிறது?

ப. 'தட்டிக்கேட்க ஆளில்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப் பிர சண்டம்' என்பதை நினைவூட்டுகின்றது. இந்தச் சம்பவம், செஞ்சீமை, தன் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மையை வெட்ட வெளிச்சமாகவே காட்டிவிட்டது. தக்கதருணத்தில் அமெரிக்கா தலையிட்டபடியால் செஞ்சீமையும், அதன் கையாளான வட வியட்நாமும் அடங்கி ஒடுங்கி விட்டன.

வை. குகபூர்த்தி, பருத்தித்தறை.

கே. இப்போது அதிக அளவில் விற்பனையாகும் தமிழ்ப்பத்திரிகை எது என்று கூறமுடியுமா?

ப. முடியுமே! "குமுதம்" தான் இப்போது அதிக அளவில் விற்பனையாகின்றது வாரமொன்றிற்கு இரண்டே கால் இலட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகின்றனவாம்!

எஸ். ஏ. ஹமீது, சின்னக்கின்னியா..

கே. மூதார்த் தமிழ் விழாவிற்குத் தாங்கள் ஏன் வரவில்லை?

ப. அழைப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை; என்றாலும் வந்திருப்பேன். ஓய்வு கிடைக்கவில்லையே, எப்படி வருவது? விழா சிறப்பாக நடைபெற்றதாகக் கேள்வியுற்றேன். இலங்கை வானொலியில் விழாவின் தொகுப்புகள்

யைக் கேட்டு மகிழ்க்கீதன். சிழக்கிலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தையும் மூலூர்த் தமிழ் அன்பர்களையும் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

எல். சுலோசனா, கம்பளை.

கே. "கலைமகன்" புரட்டாசி இதழில் "பூத்ததடி முல்லை" என்ற கவிதைபை எழுதிய சி. கணகசூரியம் என்பவர் சமூகநாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்பது உண்மைபா?

ப. உண்மைதான். மீன்பாடும் தேனாடாகிய மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர் அவர். தேற்றத்திவு என்பது அவருடைய சொந்த ஊர். கூட்டுறவுப் பரிசோதகராக அவர் பணிபுரிகின்றார். அவருடைய கவிதை ஏற்கனவே "கலைச் செல்வி" யிலும் பிரசுரமாகியுள்ளதே!

தி. சேஷாந்ரி, மைலாப்பூர்.

கே. சமூக தமிழகத்தில் சைவப் பணி புரியும் பத்திரிகைகளின் பெயர்களைக் கூறுவீர்களா?

ப. இந்து சாதனம் என்ற வார இதழும், ஆத்ம ஜோகி, இந்து ஜூனாளுள், விவேகானந்தன் ஆகிய மாத இதழ்களும் சமூகநாட்டில் சைவப் பணியும் தமிழ்ப் பணியும் ஆற்றி வருகின்றன. முத்தமிழ்மணி, மணிபாகவதர் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு "அருளமுதம்" என்ற பெயரில் ஒரு மாத இதழ் வெளிவரப் போவதாகவும் அறிகிறேன்.

க. மீனாட்சிசுந்தரன். பொரளை.

கே. காதலும் காமமும் ஒரே இடத்திலிருந்தே பிறக்கின்றன, இல்லையா?

ப. ஆமாம்! 'கா' என்ற ஒரே இடத்திலிருந்துதான் இரண்டும் பிறக்கின்றன.

அ. தமிழ்மாறன், யாழ்ப்பாணம்.

கே. கூட்டரசாங்கத்தினால் தமிழ் மக்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் ஏற்படவில்லையே?

ப. ஏன் இல்லை? சமசுமரசுக் கட்சி - அதுவும் முக்கியமாக டாக்டர் என். எம். பெரேரா பதவிக்கு வந்தால், தமிழர்களின் உரிமைகள் அனைத்தும் நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லித் தமிழர்களின் ஒற்றுமைக்கு உலை வைத்தார்களல்லவா சில தமிழர்கள்? அவர்களிடமிருந்து மாயையை அகற்றிவிட்டது கூட்டரசாங்கம் - தன் சுயநபத்தைக் காட்டி! பழிக்குப் பழி, தனிப்பட்ட சிலரின் சர்வாதிகாரம் ஆகியவையே சமசுமரசுக் கட்சியினரின் அந்தரங்க இலட்சியம் என்பது அம்பலமாகிவிட்டது. தமிழ் மக்கள் இனிமேல் எச்சரிக்கையாக இருப்பார்கள். இது ஒரு பெரிய நன்மையல்லவா?

ஏ. எம். ஐதுறாஸ், தெமட்டகொடை.

கே. 'மாபு' ஆசிரியர் எம். ஏ. ரஹ்மான் அவர்களைப் பற்றி ஒரு சர்ச்சை ஏற்பட்டதே, அதைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப. உண்மை, நேர்மை, நன்மை என்பவற்றின் பக்கபலத்துடன் தான் ஓர் எழுத்தாளன் தன் எழுதுகோலை எடுத்து எழுதவேண்டும். சில்லையூர் செல்வராஜன் ரஹ்மானைப் பற்றி எழுதியதைக் கண்டு நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன். இரசிகமணி எழுதியவையா சில்லையூர் எழுதியவையா சரியானவை என்பதில் எனக்குத் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. பின், பழம்பெரும் முஸ்லிம் எழுத்தாளரான அல்ஹாஜ்ஷம்சுதீன் அவர்களும் என். பொன்னுத்தரை அவர்களும் தகுந்த ஆதாரங்களைக் காட்டி, செல்வராஜனின் தவறை நிரூபித்துவிட்டார்கள்! இனிமேல் சில்லையூர் செல்வராஜன் எதை எழுதினாலும், அதை யாருமே கம்பமாட்டார்கள் போலத் தெரிகின்றது. அவருடைய ஆத்திரமும் அவசரபுத்தியும் அவரை இந்த நிலைக்கு இறக்கி விட்டன!

நா. காளிமுத்து, அட்டன்

கே. குருஷ்சேவின் பதவி நீக்கம் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள்?

கலைச்செல்வி

தனிப்பிரதி: 30 சதம்
ஆண்டுச் சந்தா 4 ரூபா
20, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ப. பரிதாபமான சங்கதி அது! கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்போர் பயங்கரவாதிகள் அல்லர்; அவர்களுக்கும் இதயம் உண்டு; உலக சமாதானத்தில் உண்மையான நாட்டம் உண்டு—என்று பிரசாரஞ் செய்து கொண்டிராமல், நடைமுறையில் நிரூபித்துக் காட்ட முயன்ற முதல்வர் குருஷ்சேவ் அவர்கள்! உள் நாட்டில் அன்பு கலந்த செல்வாக்கும், வெளிநாட்டில் பண்பு கலந்த மதிப்பும் பெற்ற சர்வாதிகாரி, குருஷ்சேவைத் தவிர வேறிலர். ஆனால் ஆக்கிரமிப்பிலும் அடக்கு முறையிலும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடையோர்க்குக் குருஷ்சேவின் கொள்கைகள் பிடிக்கவில்லை! நேற்றுவரை ரஷ்யாவில் எல்லாமாக இருந்த குருஷ்சேவ், இன்று எதுவுமாக இல்லை யே என்பதை எண்ணும்போது அந்தச் சர்வாதிகார அமைப்பைச் சாகும்வரை சபித்தாலும் சாந்தி கிடையாதே!

ஏ. ஆர். எம். சபைப், மட்டக்களப்பு.

கே. சாகித்திய மண்டலத்தில் முஸ்லிம்களுக்கெனத் தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்தித் தனியாகப் பரிசு வழங்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ப இப்படிக்கூச்சல் போடுபவர்களும் இதற்காக முயற்சி செய்பவர்களும் முஸ்லிம் மக்களைத் தவறான வழியிலே நடரத்திச் செல்கின்றார்கள் என்பதுதான் என்கருத்து. தமிழ் இலக்கிய உலகம் பரந்தது; விரிந்தது. அந்த உலகிலே தோன்றும் எல்லா நூல்களுடனும் போட்டியிட்டுப் பரிசு பெறுவதுதான் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுக்கு உண்மையிலேயே பெருமை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அவர்களைத் தனியாகப் பிரித்து வைத்தால், அவர்களுடைய நூல்களை மற்றை

யோர் படிக்காத நிலையும் ஏற்படலாம். நல்ல பல நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்ற போதிலும், "முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி" என்று தனிப் பெயரிட்டு ஒதுக்கிய படியால், இரவு 8 மணி முதல் 9 மணி வரை இலங்கை வானொலிக்கு ஒய்வு கொடுக்கும் பலரை நான் அறிவேன்!

நா. சுந்தாமூர்த்தி, பதுளை.

கே. கேரளத்தில் சங்கர் மந்திரிசபை கவிழ்த்ததைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்? காங்கிரஸ் மீண்டும் பதவிக்கு வருமா?

ப. கேரளத்தில் கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் செல்வாக்கு அதிகம் என்று பொதுவாகச் சொல்லிக்கொள்ளப் படுகின்ற தல்லவா? ஆனால் அந்தக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள், கேரளத்தில் சாதிப்பிரிவினையைத் தூண்டித் தங்களுக்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முயல்கின்றார்கள். ஈழவர், நாயர், முஸ்லிம்கள், கிறித்தவர்கள் — இந்த நான்கு பேரும் கேரளத்தில் உள்ளர். சங்கர் ஈழவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். ஈழவர்களுக்கும், நாயர்களுக்கும் சமூகமான உறவு கிடையாது. இதைக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் பயன்படுத்தி, காங்கிரசுக்குள்ளேயே பிளவை ஏற்படுத்தி விட்டனர். சங்கரின் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை வீழ்த்தற்கு இதுதான் அடிப்படைக் காரணம்!

கேள்வி கேட்க விரும்புபவர்கள், தம்கேள்விகளை அஞ்சலட்டையில் எழுதிக்கீழேயுள்ள முகவரியை வெட்டி ஒட்டி அனுப்புதல் வேண்டும்.

— இங்கே வெட்டவும் —

தூண்டவக்கோன்,
மே/பா கலைச்செல்வி
20, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கறுப்பி

சத்யன்

“எய் கறுப்பி சனியனே, இன்னும் ஒரு வேலையையும் முடிக்காம என்ன செய்யறே”

‘தா, வாரேம்மா’

யார் என்ன திட்டினாலும் அவள் பதில் இதுதான். கிராமத்து மண் ஊட்டிவிட்ட வலிமை பாய்ந்த உடல். எந்த வேலைக்கும் அஞ்சமாட்டாள். செக்கு மாடுதான் உழைப்பில்.

படைப்புக் கடவுள் தான் உழைப்பில்.

படைப்புக் கடவுள் தன் தொழிலின் ஓய்வின்மையால் ஏற்பட்ட சலிப்புடன், தலைமயிர், முகம், உடல் எதிலும் நிற பேதம் காட்டாது கையை ணர்ச்சி மங்கிவிட்ட சமயம் அவனைப் படைத்து விட்டானே என ஐயுறும் வகையில் கை பட்டால் அப்பிக்கொள்ளும் கருமையின் திரட்சி முழுமையாகப் படர்ந்த அமாவாசைக் கறுப்பு அவளுடையது.

அமாவாசை, கறுப்பி, கரும்பூதம் இப்படி எத்தனையோ பெயர்கள். அவரவர்க்குப் பிரிய

மான பெயர்களில் அழைப்பார்கள். பெற்றறர்கள் வைத்த பெயர் அவள் நினைவிலிருக்கிறதோ என்னமோ அதுவே சந்தேகம். யார் என்ன திட்டினாலும் கோபம் வராது.

“நான் வண்டி மைதான் பின்னே என்ன வெளுப்பா? என்னைக் கறுப்பின்னா உணக்கு சந்தோசம், சரிதான் கூப்பிடேன். என்னா முழுக்கிப்போச்சு அதுனாலே” என்று கூறிச் சிரிப்பாள். உடலில் இல்லாத வெண்மைபற்களில் பால் நிறத்தில் நிறைந்து மின்னும். ஊர் முழுதிற்கும் அவள் வேலைக்காரி மாடிவிட்டு சண்பகத்தம்மாளிடம் பிடிப்பு அதிகம். இந்த ஊருக்கு வந்த சில மாதங்களே ஆகியிருந்த போதும் கறுப்பியிடம்பாவம் என்றொரு அநுதாபம் சண்பகத்தம்மாளிற்று ஏற்பட்டு விட்டது. கறுப்பி கல்யாணம் ஆனவளா, ஆகாதவளா என்று எழுந்த சந்தேகம், ஒரு நாள் அவளுக்குனிந்து பெருக்கும்போது வெளியே தெரிந்த தாலிச்சரட்டைப் பார்த்ததம் நீங்கியது.

அன்றொருநாள் ஓய்வாக இருக்கும் போது சண்பகத்தம்மாள் கேட்டாள், “ஏண்டி கறுப்பி உன் புருஷன் என்ன வேலை செய்கிறான்?” பாத்திரம் தேய்த்துக் கொண்டிருந்த கறுப்பி நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் தன் போக்கில் பாத்திரம் தேய்ப்பதில் ஈடுபட்டாள்.

“கேட்கிறேன் பதில் சொல்லாம இருக்கியே?” சண்பகத்தம்மாவிற்குத் தான் கேட்டு பதில் வரவில்லையே என்று ஆத்திரம்.

“சீகு, அது எப்பவோ பட்டணக் கரைக்கு போயிட்டுது அம்மா” என்றாள் அசுவாரச்யமாக.

“உன் கூட இருக்க பிடிக்கலியா அவனுக்கு?”

“ஆமாம்மா. அது நல்லா வாட்டசாட்டமா இருக்கும். பெரியவங்க கட்டாயப் படுத்திக் கட்டி வச்சுப்பட்டாங்க. எம்மாதிரி கறுப்பியோட அது எப்படி இருக்கும்? அதான், ஒரு நாராவையிலே நளுவிடிச்சி. ஆனா, அதம் மேலே எனக்குக் கோபம் தாங்க. ஆம்புளையா பொறந்திட்டு, இஸ்டமில்லேன்னா முடியாதுன்னு சொல்றதுக்கு தைரியமில்லேன்னா என்ன கேவலம்? சொரணை கெட்ட ஆம்பிளே” ஆத்திரம் பொங்குவது, பாத்திரம் தேய்க்கும் கைகளின் அழுத்தத்திலிருந்து தெரிந்தது.

தன் வாழ்வு போனதையும் எண்ணாமல் அவளைப்பற்றி வருந்துகிறாளே. என்ன பெண் இவள்!

“அப்போ அப்பன், ஆயி கூடத்தான் இருக்கியா?”

“அப்பனாவது ஆத்தாளாவது? அல்லாம் போயிட்டுது”, என்றாள் கறுப்பி. குரலில் வருத்தம் தன் சாயலைக் கூடக்காட்டவில்லை.

“அப்படினா, தனியாவா இருக்கே? எங்கேடி?” சண்பகத்தம்மாள் வியப்புடன் கேட்டாள்.

“அதாம்மா. சுடுகாட்டுப்பக்கம் ஒரு பொட்டல் இருக்கல்லே. அங்கிட்டு தான் குடிசை கட்டிக்கிட்டு இருக்கிறேன்.”

“அடிப்பாவி. பயம் கியம் ஒண்ணும் கிடையாதா?”

“பயமா? அன்னைக்கு ஒரு நா, அன்னைப் பார்த்து கொள்ளி வர பெசாசு ஒண்ணு பயந்து போய் ஒடிச்சே பார்க்கணும்” தன் ஹாஸ்யத்தை எண்ணித்தானே சிரித்தாள்.

“உசரியான கிராக்குடி” சண்பகத்தம்மாள் எழுந்து விட்டாள்.

கறுப்பி தன் வெண்பற்கள் மின்னச் சிரித்தாள்.

“அல்லாருக்கும் நான் கறுப்பி, கொராக்கு, லாசு, பூதம், பைத்தியம், சரிதான். இன்னும் கொஞ்ச நாபோனா, நான் மனுசிங்கிறது எனக்கே மறந்துடும் போலிருக்குதே” கறுப்பி தன் பாட்டிற்கு முணுமுணுத்தாள்.

அவளுக்கு அச்சமென்பதே தெரியாது. அவளுடைய இளமைக்குக் கருமையும் விகாரமும்

தான்பாதகாப்போஎன்னமோ? எதையவது முணுமுணுத்தக் கொண்டு எங்காவது விழுந்து கிடப்பாள். யாரையோ திட்டுகிறாள் என்றுதான் தோன்றும். அந்தச்சமயம் யாரவது கூப்பிட்டால் சிறிப்பாய்வாள்.

பெளர்ணமியும், அமாவாசையும் ஒடிப் பிடித்துத் தரத்தின. அன்று சண்பகத்தம்மாள் வீட்டைப் பெருக்கிக்கொண்டிருந்த போது “அமாவாசை, அமாவாசை” என்று குரல் கேட்டதம் தன்னைத்தான் கூப்பிடுகிறார்களோ என்றெண்ணி, “தா, வாரேம்மா” என்றபடி போய் நின்றாள். “ஏய், பைத்தியம், நான்நானைக்கு அமாவாசைன்னு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். துடைப்பக் கட்டையோடவந்து நிக்கிறியே” என்று திட்டு விழுந்தது அம்மாளிடமிருந்து.

“சரிதாம்மா” கறுப்பி சலனமேதமின்றி நகர்ந்துவிட்டாள். மறுநாள்—

கறுப்பி வேலை முடிந்து சண்பகத்தம்மாள் வீட்டிலேயே சாப்பிட்டு விட்டு நடந்தாள். அப்போது மணி பத்துக்கும் மேலாகிவிடவே” ஏண்டி நாழியாகி விட்டது. வழியிலே லைட்டும் கிடையாது. இங்கேகேயே பட்டேண்டி” என சண்பகத்தம்மாள் கூறவும், “லைட்டு எதுக்கம்மா? அமாவாசை கறுப்பி போட நானும் கலந்து போயிடுவேன்” என்றபடி, புடவைத்

தலைப்பை வீசிக்கொண்டு கிளப்பிவிட்டாள்.

“அட, கிராக்கே” சண்பகத்தம்மாள் அப்படியே நன்று விட்டாள்.

புதிதாக வாங்கிய கறுப்புப் போர்வையை குளிர்நுக்கு அடக்கமாகப் போர்த்திக் கொண்டு தூங்கும் மனிதனைப்போல் உலகம் அமாவாசை இருளில் ஆழ்ந்து கிடந்தது. எண்ணத்தொலையா நெடுந்தாரத்தில் ஏக்கப் பார்வையுடன் கண்களை முடிமுடித் திறந்தன தாரகைகள்.

கறுப்பி என்னவோ முணுமுணுத்தபடி தன் போக்கில் நடந்தாள். பாடினாளோ திட்டினாளோ? பரவும் காற்றே அறியும். கண்மாய்க்கரை தாண்டி, வெட்டியான் கால்வாய்க் கரையைக் கடந்து, இடப்பக்கம் திரும்பி இலுப்பைத் தோப்பினுள் நுழைந்தாள். அதைத் தாண்டி எட்டடி வைத்தாள் அவள் இருக்குமிடம் பொட்டல் வெளி. அதன் ஓரத்தில் மயானம் துவக்கம்.

இலுப்பைத் தோப்பினுள் புகுந்த காற்று, அடர்ந்த பகுதியில் ஊடுருவி விஸ்ஸென்ற ஒலியை உண்டாக்கிற்று. தோப்பைத்தாண்டி வெளியே வந்ததும் அரசமரத்தின் கீழ் யாரோ நிற்பது போலிருந்தது. கறுப்பி அதைச் சட்டைபண்ணாமல் தன் போக்கில் நடந்தாள்.

ஆனால் "ஐயோ, பிசாசு" என்ற ரொரு குரல் - அந்த உருவத்திடமிருந்து பீதியுடன் கிளம்பவும், சட்டென்று நிமிர்ந்த கறுப்பி, "தா, ஆரெப்பார்த்து பிசாசுங்கறே கண்ணை நோண்டிப்போடுவேன் ஆமாம்" எனச் சீற்றத்துடன் அரசமரத்தை நெருங்கினான். இத்தனை நாட்களில் இப்பொழுதுதான் இவ்வளவு சினம் வருகிறது அவளுக்கு. இருளின் கருமையில் திரையாக நடந்த பிசாசு பேசவும் தொடங்கவே, நாக்கு மேலண்ணத்தில் ஓட்டிக் கொள்ள திகைத்து சின்றுது அந்த உருவம். அதை உற்றுப்பார்த்த கறுப்பி, "தா, சீ, ஆம் பிளே மாதிரி இருக்குது. நடுங்கிச்சாவுறியே நான் பெயுமில்லே பெசாசுமில்லே பொண்ணுதான் சந்தேகம்தான் நெருப்புக் குச்சி இளிச்சிபாரு. ஆனான் கறுப்பி" என்றான். அவள் குரல் கரகரத்தது. தன் தைரியமனைத்தையும் திரட்டி நெருப்புக்குச்சியைக்கீறியது அந்த உருவம் 'சர்'ரென்று பற்றிக்கொண்ட அதன் ஒளியில் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டதும் திகைத்தனர்.

"கறுப்பி நீயா?" என்றான் அவன்

"மச்சான்" என்ற கறுப்பியால் பேச முடியவில்லை சிறுது நேரம். பிறகு, "வா மச்சான் ஊட்டுக்குப் போவோம்" என்றான். வழியில் ஒன்றும் பேசவில்லை. குடிசைக்குப் போய் விளக்கை ஏற்றி பரபரப்புடன் அடுப்பை மூட்டினான். அவனுக்குப் பசி என்பது முகத்திலேயே தெரிந்தது. அரை மணியில் எதையோ செய்து இலையில் போட்டான். பசிக்கு முன்னால் அவள் கறுப்பு தெரியவில்லை போலும். வயிறு பிடிக்க உண்டு எழுந்த அவன் மெல்ல, தன்னைக் கட்டிக் கொள்வதாகக் கூறி ஒருத்தி ஏமாற்றியதையும், வேலையேதமில்லாமல் இப்போதுதான் தவிப்பதையும் கண்களில் நீர் மல்கக் கூறினான்.

"தா பார் மச்சான், உழைக்க மனசிருந்தாகிராமத்திலே என்ன வேலையும் கெடைக்கும் நீதான் பிடியும், மடியும், குடிச்சி குடிச்சி ஓடம்பை சல்லடையா ஆக்கிக் கட்டு இருக்கிறே. போவட்டும். உன்னைக்காப்பாத்த நான் இருக்கிறேன். நாங்குடிக்கிறகஞ்சியோ கூழோ உனக்கு ஊத்தறேன்" கறுப்பி சாதாரணமாகக் கூறினான்.

"அப்போ இங்கியே நான் இருக்கவா கறுப்பி" அவன் ஆர்வத்தடன் கேட்டான்.

"ஓ இங்ஙனே நீ இரு, நான் வேறே இடம் மாத்திக்கிறேன்"

"கறுப்பி என்ன சொல்றே நீ?" குழப்பத்தடன் கேட்டான்.

அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தான் கறுப்பி, "புரியலியா மச்சான். இந்தக் கறுப்பியோடு உன்னால் இருக்கமுடியாது. மறுபடியும் எங்காச்சம் போவத்தோணும். உடம்பைக் கெடுத்துக்காதே நல்ல பொண்ணு பார்த்து நானே

(மறுபக்கம் பார்க்க)

ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

“எழிலி” என்ற தன் சிறு காவியத் திறகாக இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் 1000/- ரூபா பரிசைப்பெற்ற திரு. ச. வே. பஞ்சாட்சரம், “கலைச் செல்வி” க்கவிஞர்களுள் ஒருவர். 1958ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் வெளியான ‘கலைச்செல்வி’ பாரதி மலரின் “காதலர்க்கு” என்ற கவிதையுடன் ‘கலைச் செல்வி’ வாசகர்களுக்கு அறிமுகமான அவர், அதைத் தொடர்ந்து பல அரிய கவிதைகளை வாசகர்களுக்கு அள்ளி அள்ளி வழங்கியிருக்கின்றார். ‘அன்பின் வெற்றி’ என்ற அவருடைய சிறு காவியம் 1961-ம் ஆண்டு கலைச்செல்விப் பொங்கல் மலரில் வெளியானது வளநகர் கவிஞர் பலரின் கவிதைகளைத் தொகுத்து “கவிதைச் செல்வம்” என்ற பெயரில் கலைச்செல்வி வெளியீடாக இவர் வெளியிட்டார். பரிசுபெற்ற காவியமான “எழிலி”யும் ஒரு ‘கலைச்

செல்வி’ வெளியீடாகும். சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, அவருடைய கவித்துவத்தின் சிறப்பிற்கும், “கலைச் செல்வி” எழுத்தாளர்களின் உயர்ந்த இலக்கியத் திறமைக்கும் சான்றாக விளங்குகின்றது. மேலும் பல அரிய படைப்புகளைத் தமிழிலுக்கு அவர் தருவதற்குத் தமிழன்னை அருள்புரிவாளாக. ○

பாராட்டுகின்றோம்

சென்ற ஆண்டில் வெளியான தமிழ் நூல்களுட் சிறந்தவற்றிற்கான சாகித்திய மண்டலப்பரிசைத்திரு. ச. வே. பஞ்சாட்சரம் (கவிதை), திரு. நாவேந்தன் (சிறுகதை), திரு. கே. எஸ். மகேசன் (நாவல்), அல்ஹாஜ் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் (வரலாறு) ஆகியோர்பெற்றுள்ளனர். இவர்களனைவர்க்கும் நமது பாராட்டுதல்கள்.

— ஆசிரியர்.

கறுப்பி.....

(19-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கட்டி வைக்கிறேன்” என்றான் உறுதியுடன்.

“கறுப்பி” என்றுவீறிட்டான் அவன். “நான் பட்டு அறிஞ்சுவந்திருக்கேன். உன் உடம்பு கறுப்புன்னாலும் மனசுவெளுப்பு உங்கூட இருக்கலாம்னா இங்கே இருக்கிறேன். இல்லே, இப்பவே போயிடறேன்” என்றபடி எழுந்தான்.

மனம் நெகிழ, “மச்சான்” என்ற கறுப்பியின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

அந்த நிமிடம் முதல் அவன் அமாவாசை, கிராக், பைத்தியம் அல்ல. புதுப்பெண். *

வாழ்க்கையின் ரகசியம்

கவிதா

அவன் கால்கள் தள்ளாடின, ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னி கொள்வன போல் தடுமாறின, அப்போதுதான் புதிதாக நடக்க ஆரம்பித்த குழந்தைபோல் ஆடி ஆடி எப்படியோ முன்னேறிக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் அடைய விரும்பிய இடம் அந்த ஆற்றங்கரை, அதோ வந்துவிட்டது! நீமிர்ந்து பார்த்த அவன் விழிகளில் படுகிறது ஆற்றங்கரையிலிருந்த வட்டப் பாறை. அதில்தான் அவனும்

'ம்... ஹம்... அவனே போய் விட்டான், வெறும் நினைவுகள் மட்டும் எஞ்சுகின்ற தன்பத்தை வளர்க்கின்றன, என்ன வாழ்க்கை என்ன உலகம்'

நீண்ட பெருமூச்சொன்றை வெளிப்படுத்தியவாறு தள்ளாடி நடந்து பாதையில் "தொப்பென விழுகிறான் அவன். எழுவதற்கு விருப்பமில்லை. அந்த நேரத்தில் அப்படி இருப்பதிலே ஒருஇதம், ஒருசுகம் இருப்பதாக

மலர்னிழி! என்னால் எந்தத் துயரத்தையும் எட்டி நின்று ரசிக்க முடிகின்றது. உன்னை இழந்த ஒரு துயரம், என் துயரங்கள் அனைத்திற்கும் சிகரமாய் இருக்கிறது. இந்தத்துயரத்தை பட்டும் என்னால் ரசிக்க முடியவில்லையம்மா - மறக்கவும் முடியவில்லையே!

அவன் நண்பன் சந்திரனும் வழக்கமாய் உட்காருவார்கள். எத்தனை கதைகள்! எத்தனை சிரிப்புகள்! எத்தனை தர்க்கங்கள் வா தங்கள், இணக்குகள் பிணக்குகள்! அந்தப் பாறை மட்டும் உணர்ச்சியுள்ள ஜீவனாக அவர்களுடைய நடப்பின் நெருக்கத்தை அது எவ்வளவு ஆச்சரியத்துடன் பார்த்திருக்கும்!

அவனுக்குப் பட்டது. சற்று நேரம் தொலைதூரத்தில் தெரிந்த அடிவானத்தைத் துளைத்து விடுவன போல் நிலைத்து நோக்கின அவன் விழிகள். மெள்ளமெள்ள இரு விழிகளும் குளமாகிக் கன்னங்கள் வழியே நீர் வழிந்து ஓடத் தொடங்கிற்று. அவன் விம்மி விம்மி அழலானான்.

“ஐகதீசா, வாழ்க்கை எவ்வளவு அழகானது தெரியுமா? நிராசைகளையும், ஏமாற்றங்களையும் சந்திக்கும் போதுதான் அதன் அழகு அதிகமாகிறது. நிராசைகளையும், ஏமாற்றங்களையும் சந்திக்காதவர்களால் வாழ்க்கையின் முழு அழகையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியாதடா” என்று எங்கிருந்தோ சந்திரன் கூறுவதுபோல் அவனுக்குப் பிரமை எழுந்தது. அவை - அவன் - சந்திரன் - அடிக்கடி கூறும் வசனங்கள்!

“பைத்தியக்காரர்களிடையிலே ஏக்கங்களும் நிராசைகளுமே உண்டாகக்கொண்டுபோய்விட்டனவே” என்று வாய்விட்டு அரற்றினான் கீழே கிடந்தவன். மிகுந்த துன்ப நிலையில் இருந்த போதும் கூட அவன் மனம் கிடந்த காலத்தை வெகு அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்! நினைவுகளின் சமைதாங்காமல் மார்பை அழுத்தி விட்டுக்கொள்கிறான் அவன்!

அன்று ஒரு நாள். அவர்கள் இருவரும் வருகிறார்கள். இதே நேரம்தான் இருக்கும். இதேவட்டப் பாதையில் தான் இருவரும் அமர்ந்தார்கள். சற்றுநேர அமைதிக்குப்பின், திடீரென்று பேச்சுத் தொடங்குகிறது. ஒரு அடியில்லை, நுனியில்லை! சந்திரனே தொடங்குகிறான்.

“என்ன அழகெடா, என்ன அழகு உன்னதமான ஓவியன் கூட இத்தனை அழகாக ஒரு ஓவியம் தீட்டுவானடா” என்று அடி

வான அழகை வியந்து நின்ற நண்பனை ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கிறான் ஐகதீசன்.

“சந்திரா நிச்சயமாகவே நீ ஒரு விசித்திரப் பிறவியடா. எப்படியடா உன்னை இத்தனை விரைவில் இத்தனை பெரிய துன்பத்தை மறக்கமுடிகிறது? மறந்து சிரிக்க முடிகிறது? உன்னுடைய இத்துன்பத்தை நானே தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தவிக்கும் போது அத்துன்பத்துக்கு உரித்தாளியான நீ மட்டும் எப்படியடா தரும்பாமல் இருக்கிறாய்? என்று ஆச்சரியமும் ஆத்திரமும் கூலந்து கக்கினான் ஐகதீசன்.

கடகடவென்று சிரித்தான் சந்திரன். ஐகதீசனின் குழப்பம் மேலும் அதிகமாகியது. சந்திரன் ஒருவினாடி தன் சிரிப்பை நிறுத்தி ஐகதீசனை உற்றுப்பார்த்தான்.

“ஐகதீசா, நீ ஒரு மடையன்: வாழ்க்கையை ரசிக்கத் தெரியாத முட்டான். நான் மலர் விழியை என் உயிருக்கு மேலாய் நேசித்தேன்; உண்மை. அவள் இன்று வேறொருவன் மனைவியானாள்; இதுவும் உண்மை. ஆனால் தவிர்க்கமுடியாதது. அவள் என் மனதைவிட்டு என்ருமே நீங்க முடியாது. இதை நீ நன்றாக உணர்கிறாய்; அதனாலேயே என்மீது உனக்குப் பரிதாபம் தோன்றியிருக்கிறது. இல்லையா?..... இதை நானும் உணர்கிறேன். ஆனால்..... ஆனால்..... அவள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற இந்தத் துயரமே; இந்தத்

துயரத்துக்காற்றாமல் நான் வருந்தும் வருத்தமே; என் வாழ்க்கைக்கு அழகு தேடித் தரப்போவது என்பது உனக்குப் புரிகிறதாடா?" சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான் சந்திரன்.

ஐகதீசன் விழித்தான்; சந்திரனை தொடர்ந்தான். "இதை, இந்த என் சொந்தக் கதையை; அவள் எனக்குத் தந்த துன்பக் கதையை ஒரு நாவலாக்கப்போகிறேன். இதுவரை வெளிவந்த என் நாவல்களுக்கெல்லாம் அது சிகரமாய் விளங்க அவள் எனக்குத் தந்த துன்பம் துணைசெய்யப்போகிறது. துன்பத்தில்தான் எதுவும் அழகு பெறுகிறது. துன்பத்தில்தான் நினைக்கமுடிகிறது. துன்பத்திலிருந்துதான் மற்றைய உணர்வுகள் கிளைக்கின்றன. அவள் எனக்குத் தந்தது எத்தகைய கொடை என்பது புரிகிறதோ?..." சாவதானமாகப் பேசி விட்டு அமைதியானான் சந்திரன். அதே நேரத்தில் அலைகடலாய்க் கொந்தளித்தான் ஐகதீசன்.

"எப்படி வளர்ந்த நட்பு அது. அதன் வேகம் தாங்காமல் என் சந்திரனின் மூளை குழம்பிவிட்டதோ?... இல்லாவிட்டால் இப்படிப் பேசுவானா? இவ்வளவு விரைவில் மறந்துவிடக் கூடியதாகவா அவன் காதல் இருந்தது? எப்பொழுதிருந்து இவன் இப்படி நன்றி கெட்டவன் ஆனான்?" யோசிக்க யோசிக்க ஐகதீசனின் மூளை குழம்பியது காலம்தான் பதில் கூறவேண்டும் என்று விட்டுவிடுவதைத் தவிர வேறு

வழியே புலப்படவில்லை அவனுக்கு.

ஆனால் இப்பொழுது, காலம் பதில் சொல்லும்பொழுது அந்தப் பதிலை அவனால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. காதலில் ஏற்பட்ட தோல்வியைப் பொருட்படுத்தாது நடந்துகொண்ட நண்பனைக் காண ஐகதீசனுக்கு ஒரே ஆச்சரியம். இவனுக்கு இதயமே இல்லையோ என்று கூட எரிச்சலாய் இருந்தது. காதலில் ஏற்பட்ட தோல்வியால் மனம் மாறி மாளாமல் மாளும் கோலத்தில் தன் நண்பனைக் காணப்பிரியப்பட்டான் ஐகதீசன் என்று கூறமுடியாது. ஆனால் ஒரு ரோமியோ, ஒரு மஜ்னூ, ஒரு அம்பி காபதி, இத்தனை பேருக்கும் மேலாய்க் காதலில் தீவிரமாக இருந்த தன் நண்பன் இப்படி மாறிவிடுவான் என்பதைத்தான் ஐகதீசன் எதிர்பார்க்கவில்லை. சந்திரனுக்கு நேர் எதிர் சபாவம் ஐகதீசனுக்கு துக்க மென்றால் ஒரேயடியான துக்கம். ஆழ்ந்து விடுவான் அதிலேயே சந்தோஷ மென்றால் சந்தோஷம் தலைகால் புரியாது. இந்தக் கோடி, அல்லது அந்தக் கோடி! இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் இந்த இரு வேறு உணர்ச்சியுடையவர்களும் இணைபிரியாததோழர்கள் என்பதுதான். சிறு துன்பம் நேர்ந்தாலும், கப்பல் கவிழ்ந்தாற்போல் இடிந்து விடுவான் ஐகதீசன். சந்திரனுக்கானால் அவன் துன்பம் வேடிக்கையாக இருக்கும். கிட்டத்தட்டச் சந்திரனுக்கு நேர்ந்ததுபோல் ஒரு

சம்பவம் ஐகதீசன் வாழ்விலும் ஏற்பட்டது. ஐகதீசன் காதலி பிரிந்து வாழவில்லை; இறந்தே போனான்! "விதி அப்படியிருந்தது; வேளை வந்தது போய்விட்டான்" என்று தத்தவம் பேசினான் சந்திரன். ஐகதீசனின் நொந்த உள்ளத்திற்குச் சந்திரனின் இந்த வார்த்தைகள் ஆறுதல் அளிப்பதற்குப் பதில் ஆத்திரத்தையே அளித்தன. மனம் கொண்ட மட்டும் திட்டிவிட்டு, மனத்துள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டான். 'கமலா, நீ அதிர்ஷ்டசாலி உன் ஐகதீசன் உனக்காக உருகுவதற்கு மீதமிருக்கிறான்; ஆனால் மலர்விழி! உனக்கு இந்தக்கதி ஏற்பட்டிருக்குமானால் சந்திரன் ஒரு துளி நீர் சிந்தியிருக்க மாட்டான். நல்லகாலம் தப்பிவிட்டாய்.'

ஐகதீசன் எண்ணத்தில் சந்திரன் ஒரு தடிமடையன்; உணர்ச்சிகள் இல்லாத ஐடம். ஆனால் இதே ஐகதீசன் இரண்டு மாதங்களுக்கிடையில் மனம் மாறிப் பழையபடி வாழ்க்கையில் பற்றுக்கொண்டான்; காரியாலயம், வீடு, சினிமா என்று வாழ்க்கையை உல்லாசமாகக் கழிக்க ஆரம்பித்தான். இரண்டு வருடத்தில் திருமணமும் செய்து கொண்டான்; ஆனால் மலர்விழியின் காதலன் மட்டும் ஏன் மாறவில்லை என்று எண்ணுமளவுக்கு ஐகதீசனுக்குப் பொறுமை இல்லை! இந்தக் கோடியில் கடும் வெப்பம் - அந்தக் கோடியில் கடும் குளிர். இடையில் இருக்கும் இதமான பிரதேசத்தைத்

தான் ஐகதீசன் அறியமாட்டானே! ஒரு வேளை சந்திரன் அங்குதான் இருந்தானோ?

நாட்பட நாட்பட இரும்புக்குண்டாய் இருந்த சந்திரன் இளைக்க ஆரம்பித்தான்! உள்ளூர ஏதாவதனோய் இருக்குமோ என்று ஐகதீசன் எண்ணினான் அல்ல; உடம்பில் ஏதவும் இல்லை. உள்ளத்தில்தான் என்று ஐகதீசன் ஒருநாள் புரிந்துகொள்ள நேர்ந்தது!

அன்று.....

அன்று சந்திரனின் தனியறையிலேயே ஐகதீசனும் உறங்க வேண்டி நேரிட்டது. அர்த்தராத்திரியில் ஏதோ அரவம் கேட்டு விழித்த ஐகதீசன் திடுக்கிட்டான்! ஐகதீசனுக்கு அண்மையில், ஆனால் முகம் தெரியாமல் முதுகைக் காட்டியபடி சந்திரன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் கையில் எதையோ வைத்திருந்தான். படுத்திருந்தபடியே ஐகதீசனால் நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது அந்தப் பொருளை. அது ..... அது..... ஒருபடம்... ஒரு பெண்ணின் படம்..... மலர்விழியின் படம்..... இப்படித்தான் ஒவ்வொரு இரவும் இவனுக்குப் போராட்டம் மிகுந்ததாக கழிகின்றதோ? ஓசைப்படாமல், கண்களை இறுகமுடிக்கொண்டு திரும்பிப்படுத்த ஐகதீசனின் மனம் நண்பனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல்திணறிற்று. ஆயினும் இருளில் துளாவி எங்கோ ஒரு மூலையைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டாற்போலவும் இருந்தது.

வேறொரு நாள்! இருவரும் ஒரு கடைவீதி வழியே வருகிறார்கள். தொப்பென்று வந்து வீதியில் விழுந்த எச்சில் இலையைப் பார்த்தவாறே ஏக்கத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தான் ஒரு பிச்சைக்காரன். இலையைச் சோறு இருந்தது. பிச்சைக்காரன் எடுக்கவில்லை; பேசாமல் பார்த்துநின்றான். அவன்கண்களில் போராட்டம் தெரிந்தது. எங்கோ இருந்து வந்தது ஒரு நாய். குனிந்து சோற்றை சாப்பிட ஆரம்பித்தது!

சந்திரன் ஜகதீசன் பக்கம் திரும்பினான். அவன் பார்வையே பேசிற்று பார்த்தாயா-போலிக் கௌரவமும், சம்பிரதாயமும், சமூகம் என்ன சொல்லுமோ என்ற அச்சமும் மனிதனை வாழ வைப்பதைப் பார்த்தாயா என்று அந்த விழிகள் பேசின! அவன் இதழ்கள் பிரியவில்லை. அந்த இடத்திலேயே ஸ்தம்பித்து நின்றான். "போதும் வாடா பேயா" என்று அவன் கரங்களைப்பற்றி இழுத்து வேறுபுறம் திரும்பினான் ஜகதீசன் ஆனால் மறுகணமே ஏன் அப்படிச் செய்தோம் என்று ஜகதீசனே வருந்தும்படியாகச் செய்துவிட்டது அடுத்தநிகழ்ச்சி. பக்கத்துக் கடை யொன்றினுள் அப்பொழுதுதான் நுழைந்து கொண்டிருந்த தம்பதிகளை முதலில் பார்த்தவன் சந்திரனே தான். அடுத்து ஜகதீசன் பார்த்தான். மலர்விழியும் கணவனும். சடாரெனத் திரும்பிச் சந்திரனைப் பார்த்தான். அவன் அமைதி

யாக நடந்து நாலு கடைகள் தாண்டிவிட்டிருந்தான்!

இரண்டே எட்டில் சந்திரனைப் பிடித்துக்கொண்டான் ஜகதீஷ்.

"டேய்..... மலர் விழியைப் பார்த்தாயாடா"

"ம்..... ம்....."

அவன் உண்மையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றானா, நீ திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் வந்து விட்டாய். இது உனக்கே நன்றாக இருக்கிறதாடா?"

சந்திரன் குறுக்கிட்டான். நீ என்ன சொல்கிறாய்? அவள் இன்னொருவன் மனைவியடா, கூடவே கணவனும் வந்தானே நீ பார்க்கவில்லையா? இதையே ஒரு சபலமா?"

"டேய் டேய்... எல்லாம் தெரியும்... பாவம் சந்தர்ப்ப வசத்தால் மாட்டிக் கொண்டு விட்டாள். அவளுக்கு உன்மேல் வைத்த அன்புமாறவில்லை என்று நான் புரிந்து கொண்டேனடா நீ கல் நெஞ்சன்" ஜகதீசன் முடிக்கவில்லை. சந்திரன் குறுக்கிட்டான்.

"போதும் உனக்குப் புரியாது..... நீ நட"

ஜகதீசனுக்கு விட்டு விட மனமில்லை.

"ஒருக்காப்பாத்தா குறைந்து விடுமோ - வெறும் பார்வை தானே." அந்த வெறும் பார்வை ஒன்றே அவளைத் தவறான வழியில் இழுத்துவிடப் போதுமானது இதோபார் நான் அவளை மறந்து விட்டேனே - அவளால்

மட்டும் ஏன் அது முடியாது போகவேண்டும? நீ சொல்கிறதைப் பார்த்தால் நீ என்னிடமோ அவளிடமோ நெறியை எதிர்பார்க்கவில்லை - அப்படித்தானே....."

"அதில்லையடா வந்து... ம்... ம்....."

"என்ன வந்து..... போய்... நான் அவளை மறந்துவிட்டேன். அவள் என்னை மறக்கவேண்டும் இதுவரை இல்லையானால் இனிமேலாவது மறக்கவேண்டும்..." இப்போது சந்திரனின் வார்த்தைகளில் சிறிது தடிப்பேறியிருந்தது ஐக்கீசன் மௌனமானான். அவன் மனம் மட்டும் அதன் வழக்கப்படி சந்திரனை எடைபோட முயன்று தோல்வியுற்றது.

அர்த்த ராத்திரியில் படத்தை வைத்து விழித்துப்பார்க்கிறான்; பட்டப்பகலில் கண்முன் நிற்பவளை உதாசினம் செய்கிறான். இவன் மனம் எதனால் ஆனது? ஏக்கங்களையும் நிராசைகளையும் தன்னுள்ளே அடைத்துவைத்து வாழ்க்கைக்கு அழகுதேடுகிறானா?

ஐக்கீசனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை; அன்று பிடிபட்ட மூலையும் இன்று நழுவிவிட்டாற்போல் இருந்தது! பேசாமல் சந்திரனைத் தொடர்ந்தான்.

இன்று; அதாவது சந்திரனின் மறைவுக்காக மனம் தவிக்கும் நிலையில் ஐக்கீசனால் சந்திரனின் வாழ்க்கையை நடுநிலையில் நின்று ஆராய முடியவில்லை. அவன்

மனதில் சந்திரன் வாழ்வைப் பற்றி எண்ணியபோதெல்லாம் அழுகைதான் முட்டிக்கொண்டுவருகிறது. 'பாவம், எத்தனை தரதர்ஷ்டம் பிடித்தவன் அந்தச் சந்திரன்'

கொடிது கொடிது இளமையில் வறுமை என்பார்கள். சந்திரன் இளமைமுழுவதும் சொல்லொணாவறுமையில் கழித்தவன். எப்படியோ அரை குறையாகவேனும் படித்து முன்னுக்கு வந்தவன்; ஆறு சகோதரர்களில் அவன் ஒருவனேதான்! மலர் விழி அவனுக்கு இல்லை என்று ஆகிவிட்டபிறகு, அவன் திருமணம் என்ற பேச்சையே எடுக்கவில்லை அவன் உழைப்பையே பெரிதும் நம்பியிருந்த அவன் குடும்பத்தினரும் நல்லதாயிற்று என்று பேசாதிருந்தனர். அவன் வாழ்க்கையில் பட்ட அடிகள் அவனை ஒரு சிறந்த கதாசிரியனாகவும், ஓவியனாகவும் ஆக்கிவிட்டன. "பாவிக்கடவுள் இவனுக்கு எல்லாத் திறமைகளையும் கொடுத்தேகொடுத்தவிட்டான்" என்று ஐக்கீசன் பல சமயங்களில் இரக்கத்தடன் எண்ணுவதுண்டு. அவன் வரையும் ஓவியங்கள்...! அப்பப்பா-கொள்ளை அழகுஎன்றால் அது அவன்படங்களில்தான் காணலாம். அழகான காட்சிகள் குழந்தைகள், பறவைகள், மரங்கள், செடிகள் எல்லாம் வரைவான். ஆனால் பெண்களை மட்டும் வரையமாட்டான். காரணம் கேட்டபோது 'மனத்துக்கு ஒரு நெறி வேண்டுமல்லவா? பெண்களை வரைய

நேர்ந்தால் சில சமயம் மனம்கட்டுப்பாட்டை மீறநேரலாம்” என்றான். அழகழகான ஓவியங்களைத் தீட்டிய அவனது வலக்கரம், எண்ணற்றசிரஞ்சீவித்தவநூல்களை எழுதிய அவன் வலக்கரம்; அதகூடஅவனுக்கு இறுதிவரை துணைநிற்கவில்லை! இறப்பதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் அதவும் ஒரு விபத்தில்கிண்கி அழிந்தது!

அன்று .... அந்த விபத்து நேர்ந்த அன்று-சொல்லவொண்ணாத வேதனைகளை முகத்தில்தேக்கியபடி நண்பனைக் காணச்சென்ற ஐகதீசனைச் சந்திரன் சிரித்தபடி வரவேற்றான். ஐகதீசன் சற்றே திடுக்கிட்டான். அதுவும் பார்க்கத் திடுக்கிடாய் இருந்தது அவன் சொன்ன செய்தி! “காலையில் மலர்விழிவந்தாளடா, இப்படி ஆயிற்றே என்று வருந்தினான்.” “இந்தக்கை எழுதிய நூல்கள் தானே உன்னை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியவை - இந்தத் தண்டனை இந்தக்கைக்கு வேண்டியதே” என்றேன் அழுதுகொண்டே போய் விட்டாளடா என்று சிரித்தபடிகூறினான்.

ஐகதீசனுக்குப் பற்றிக் கொண்டுவந்தது ஆத்திரம் “நீ என்ன எழுதி என்ன பிரயோசனம்; என்ன படித்து என்ன பிரயோசனம். கதை எழுதினாராம் கதை. இன்னும் கூட உனக்குக் காதல் என்ற மெல்லிய உணர்வின் அருமை பெருமைகள் புரிந்தபாடில்லலை. இத்

தனைக்கும் நீயே ஒரு காதலனாகக் கூட இருந்தாய் - அந்தப் பெண்ணின் மனதை நோக்கச்செய்து அனுப்பியாய் - அது ஏன்-மெய்யாத்தான் கேட்கிறேன் - அது ஏன்?”

சந்திரன் கடகட வென்று சிரித்தான். அத்துடன் சரி, அந்த விஷயம் தீர்ந்தது!

அதற்குப்பிறகு சந்திரன் நீண்ட நாட்கள் வாழவில்லை. அவன் காற்றாழிக்கதைமுடித்துக்கனவோடு உறவுகொண்டு இன்றுடன் இரண்டு நாட்கள்.

மலர்விழியைப் பொறுத்தமட்டில் அவன் கல்நெஞ்சனாக இருந்துவிட்டான் என்பதைத் தவிர சந்திரன் மிகமிக மிக நல்லவன். அருமையான நண்பன்; இடுக்கண்களையும் நண்பன். இனி எங்கிருந்து அப்படி ஒரு நண்பன் கிடைக்கப்போகின்றான்?

கைகளைத்தலைக்குமேலேநீட்டி ஒருபிடி மண்ணைக் கைகளில் அள்ளிக் கொண்டு எழுந்தான் ஐகதீசன். அந்த ஒருபிடி மண் அவனுக்கு ஒரு பிடி சாம்பலை நினைவூட்டுகிறது. சந்திரன் பாடுவானே!

“.....ஒருபிடி சாம்பலின் முடிவானார்; வாழ்க்கையின் ரகசியம் புரியாது.....”

‘சந்திரா வாழ்க்கையின் அழகு ஏக்கங்களாலும் நிராசைகளாலும் தான் முழுமைபெறுவதாகக் கூறுவாயே - உன் வாழ்க்கை என்னவாயிற்று? ஏக்கங்களும்

நிராசைகளும் உன்னை என்ன செய்தன? அறிய வேண்டும் அறியவேண்டும் உன் வாழ்க்கையின் ரகசியத்தை நான் அறிய வேண்டும். இதற்கு நீ என்ன தடயங்களை விட்டுச்சென்றாய்?"

சந்திரா-தயவுசெய்து என்னை மன்னித்துக்கொள். உன் அனுமதியின்றி உன் பெட்டியைத் திறக்கப்போகிறேன்; உன் அந்தரங்கங்களை அறியப்போகிறேன். நீ கோவிப்பாய் என நான் தயங்கமாட்டேன் - ஏனெனில் உன் அன்பு நண்பனை என்னிடம் நீ உள்ளம் சிறந்து நடந்து கொள்ளவில்லை - இல்லையா? இன்று உன் அறைக்குப்போவேன் - வாழ்நாளெல்லாம் பிரியாதுவாழ்ந்த உன் நினைவுக்காக இன்று இரவு உன் அறையில் கழிக்கப் போகிறேன் - தயவு செய்து அனுமதி கொடு.....'

தனக்குள்ளே பேசிக்கொண்டு எழுந்தான் ஐக்கீஷ். கையில் இருந்த மண்ணை வீசிவிட்டு, வேட்டியில் ஓட்டியிருந்த மணலைத் தட்டிவிட்டு நடந்தான்!

முதன் முதலில் சந்திரனின் பெட்டியில் அவனைக் கவர்ந்தது ஒரு படம். ஒருசிறிய, அழகாகச் சட்டமிடப்பட்ட படம். அதில் விவேகானந்தரின் கம்பீரமான தோற்றம் காட்சியளித்தது. கீழே சில வரிகள் எழுதியிருந்தன. அவனுக்கு நன்றாகத்தொரியும்-அது சந்திரனின் கையெழுத்தல்ல. மலர்விழியினுடையது. "தவிர்க்க முடியாத இன்னலை ரளிக்கப் பழகங்கள்" — விவே

கானந்தா. என்று எழுதியிருந்ததைக் கண்டதும் சந்திரனின் தத்துவங்கள் எங்கே உதயமாயின என்பது ஐக்கீசனுக்குப் புரிந்தது. அதை ஒரு பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு மேலும் குடைந்தான்.

துணிக்கற்றைகளுக்கிடையில் மேலும் ஒரு படம் கிடைத்தது. ஆவலுடன் உருவினான். அவன் எதிர்பார்த்த படம். மலர்விழியின் படம். அதன் பின்புறத்திலும் சில வரிகள். "மலர்விழி, என்னை எந்தத் துயரத்தையும் எட்டிநின்று ரளிக்க முடிகிறது. உன்னை இழந்த ஒரு துயரம் என் துயரங்கள் அனைத்துக்கும் சிகரமாய் இருக்கிறது. இந்தத் துயரத்தை மட்டும் என்னை ரளிக்கமுடியவில்லையம்மா-மறக்கவும் முடியவில்லை. ஆயினும் இதை நான் வெளியே காட்டிக் கொள்ள மாட்டேன்; என்னை மயக்கிப் பைத்தியமாக்கிவிட்டதாக உன்னை உலகம் ஏச நான் ஒருபோதும் சம்மதிக்க மாட்டேன்" சந்தீதகமில்லை இது சந்திரனின் கைஎழுத்து! படத்தில் ஆங்காங்கே கண்ணீரின் கறைகள் - நிலத்து நேரக்கிய ஐக்கீஷின் விழிகளிலிருந்து நீர் பெருகிப் பார்வையை மறைத்தது. அதே நேரத்தில் நண்பனின் வாழ்க்கையை முடியிருந்த திரைகிழிந்து, அவன் வாழ்க்கையின் ரகசியம் புரிந்துவிட்ட திருப்தி அவன் மனதில் நிறைந்தது.

நாடக விழா

யாழ். மறுமலர்ச்சி மன்றம்

யாழ்ப்பாணம் மறுமலர்ச்சி மன்றத்தினர், தம் கட்டட நிதிக்காகச் சென்றமாதம் 2, 3, 4 ஆகிய திகதிகளில் யாழ்-நகரசபை மண்டபத்தில் ஒரு நாடகவிழாவை நடாத்தினர். குடா நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து நூற்றுக் கணக்கான நாடக இரசிகர்களும் கலைஞர்களும் மூன்று நாட்களும் வந்திருந்து நடிக்கர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமுமளித்தனர்.

விழாவின் முதலசம் நாளன்று "அசோகன் காதலி" என்ற சரித்திர நாடகம் இடம்பெற்றது. மேடையில் நடிப்பதற்குப் பொருத்தமற்ற இந்நாடகத்தை மறுமலர்ச்சி மன்றத்தினர் ஏன் தெரிவு செய்தார்களோ தெரியவில்லை. அசோகன் காதலியாக மகேஸ்வரனும், பௌத்த சன்னியாசியாக பிரான்சிசும் நன்கு நடித்த போதிலும், இந்நாடகம் இரசிகர்களின் பொறுமைமையச் சேர்த்து விட்டது. சாணக்கியகையோசேப் நடித்தார். அவருடைய நடிப்பிலும் பேச்சிலுமிருந்த மிடுக்கிற்கு ஈடுகட்டக்கூடிய வகையில் அவருடைய தோற்றம் அமையாதது தெளிவாகத் தெரிந்தது. அசோகனை வந்த ஏ. இரகுநாதனின் நடிப்பைப் பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்வதற்கில்லை. அசோகனின் அண்ணாவாக நடித்தவர் உறுதியாய்ந்த தன் பேச்சினால் பலரைக் கவர்ந்துவிட்டார்.

இரண்டாம் நாள், "மல்லியம் மன்னம்" என்ற சமூக நாடகம் நடைபெற்றது. இந்நாடகத்தில் பல பெண்பாத்திரங்கள் உள்ளன. அந்தப் பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் ஏற்றவர்கள் ஆண்கள்! முகபாவம், அங்க அசைவு, பேச்சு, நொடிப்பு, நடிப்பு - அத்தனையும் அருமை! பெண்களே இந்தப் பாத்திரங்களை ஏற்றிருந்தாலும், இந்த ஆண்களைப் போல் நடித்திருப்பார்களோ?

பெண்களாக வந்தவர்களுள் மகேஸ்வரன், பிரான்சிஸ் ஆகியோரையும் ஆண்களாக வந்தவர்களுள் சி. நாகராசாவையும் பரரட்டலாம். முதலன் சக்கரவர்த்தியாக வந்து தேரால் வியடைந்த ஏ. இரகுநாதன், இரண்டாம் நாள் வெறும் ராஜாவாக வந்து வெற்றி பெறுகின்றார்.

விழாவின் சிகரமாக அமைந்த "ஆராமுது அசடா?" என்ற நகைச்சுவை நாடகம் மூன்றாம் நாள் மேடையிடப்பட்டது. ரி. ரகுநாதன் (ஆராமுது) பிரான்சிஸ் (கஸ்தூரி), செல்வரத்தினம் (கைதி) ஆகியோரின் நடிப்பு முதல் தரம்! அதன்னின்றிந்த நாடக நடிக்கர்களுடன் ஒப்பிடக்கூடிய அளவிற்குச் சிறப்பாக நடித்தனர் இவர்களுக்கு ஈடுசோடாக ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை (பாஸ்கர்) நடித்தபோதிலும் இடைக்கிடையாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ் குறுக்கிட்டுக் காலை வாரி விடுகின்றது. சோகக் கட்டடங்களில் ஜோசப்பின் நடிப்புச் சிறந்து விளங்குகின்றது. வேலைக்காரனை வந்த அன்னப்பாவை மறக்கவேமுடியாதது.

பெருமளவு செலவில், மிகுந்த பிரயாசையுடன் நாடகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. மறுமலர்ச்சி மன்றத்தினரையும், தலைவர் செல்வரத்தினம் அவர்களையும் மனமாரப் பாராட்டுகின்றோம். விழாவில் ஈழத்து நாடகம் ஒன்றாவது இடம்பெறுதது பெருங்குறை. 'அசோகன் காதலி'யிலும் பார்க்கப் பன்மடங்கு சிறந்த நாடகங்கள் இங்கிருக்கின்றனவே! எதிர்காலத்தில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நாடகங்களையும் அரங்கேற்றி மறுமலர்ச்சி மன்றத்தினர் ஈழத்தில் நாடகக்கலையை வளர்ப்பார்கள் என நம்புகின்றோம்.

— என்ஸென்

கவியேகி சுத்தானந்த பாரதியார்

தீபாவளி நன்னாள்

பட பட பட பட பட்டாசு
பச்சை சிவப்பு மத்தாப்பு
தடபுடல் மாப்பிள்ளை கும்மாளம்
தாண்டவ மாடுந் தீபாவளி!

கொட்டு முழக்கு குதிபோடும்
குமரிப் பெண்மை சதிராடும்
எட்டுத் திக்கும் எக்காளம்
இருட்டைப் பிளக்கும் பொரிவாணம்.

பட்டும் சரிகைச் சவுளிகளும்
பளபள தகதக நகையின்னும்
வெட்டி வெட்டி டால்விகம்
வெளிச்சம் பார்த்தால் கண்கூசும்.

நாட்டு வெடிவை நாம்வீசி
நாகாகரனும் சாவானோ?
வாட்டும் வஞ்சப் பேய் போமோ?
வாரும் அத்தான் சிந்திப்போம்.

உலகில் ஆன் பெண் உழைத்துண்டே
உரிமையுடனே உயிர்வாழ்ந்தே
நலமே புரியும் அந்நாளே
நாமும் மகிழும் நன்னாளாம்.

வீட்டுக்கு வீடு கல்வியெனும்
விளக்கெரியும் அந்நாளே
நாட்டுக்கு நாடு நட்பாடும்
நாளே தீபாவளிபாமே!

காற்றுத் ததிரும் கடலும் போல்
கடமை காத்து மனிதான்மா
ஆற்றைப் போலே ஆனந்தம்
ஆகும் அந்நாள் நன்னாளாம்.

அரசிய வென்னும் குதாட்டம்
அச்சத்தாலே படையாட்டம்
நர சமுதாயத் தைவாட்டும்
நாசப் போரின் பேயாட்டம்

பாட்டாளிக்கு நிலமில்லை
படித்தவனுக்குப் பலமில்லை
ஈட்டாளிக்குப் பிழைப்பில்லை
ஏனென்றாலோ பதிலில்லை

மனதைப் பிரித்தான் மத வாதி
மண்ணைப் பிரித்தான் தனிவாதி
இனமே பிரியும் பலவாக
இகலே வளரும் உலகெல்லாம்

பாடுபட்டுப் பகுத்துண்டு
பணத்தை நல்ல தொழிலாக்கி
நாடு வாழ நாம் வாழும்
நல்ல நாளை வாழ்த்திடுவோம்

எண்ணம் உயரும் திருநாளே
ஏக்கம் போக்கும் பெருநாளே
மண்ணுயிர் புதிய மகிழ்வெய்தும்
மக்கள நாளை வாழ்த்திடுவோம்.

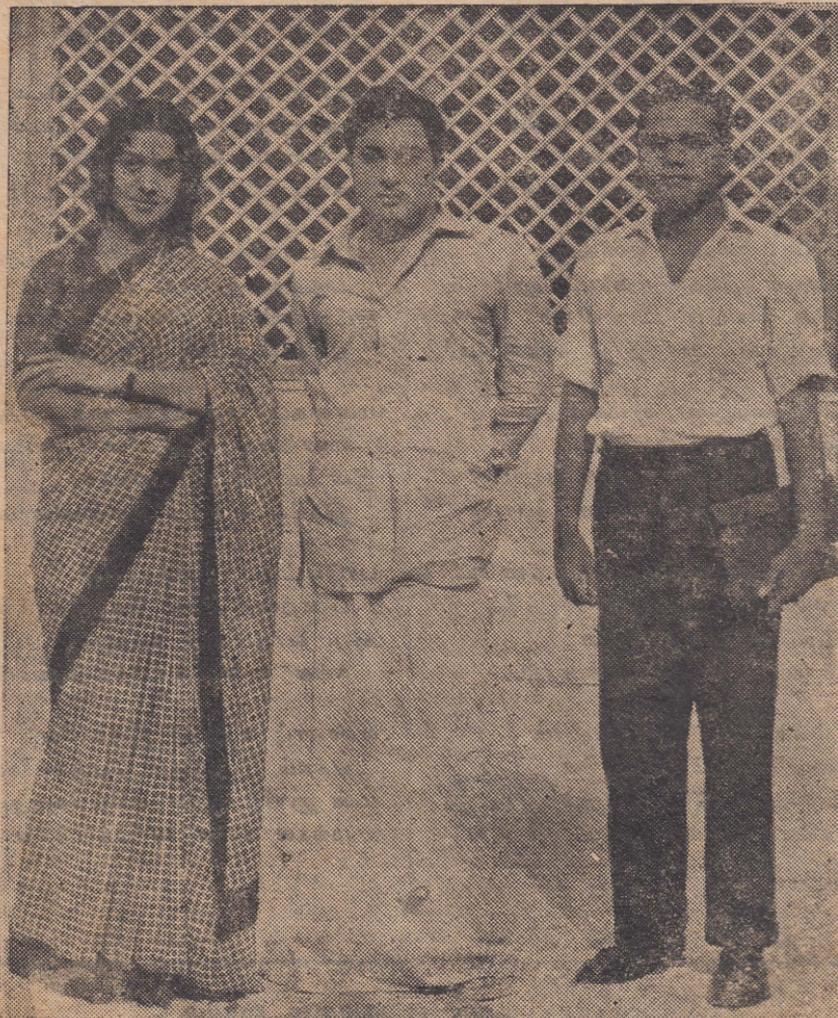

இன்பமே சூழ்க எல்லாரும் வாழ்க!
அன்பே நிறைக! அருளே பொலிக!

— சுத்தானந்த பாரதி

மக்கள் திலகம்

— பரலன் —

நெட்டயூன் ஸ்ரீபேரவில் M. G. R. அமக்களித்த விருந்தின்பின்
மணப்பென் படத்தில் நடிக்கும் சமயம் ஒய்வுநேரத்தில் எம்முடன் எடுத்துக்
கொண்ட படம்.

அன்று ஒரு திங்கட்கிழமை, மாலை ஐந்து மணியிருக்கும் சென்னை இராமா புரத்திலிருக்கும் எம். ஜி. ஆர். தோட்டத்திற்குச் சென்றேன்.

மின்னல் வேகத்தில் சென்ற பஸ் வண்டி எம். ஜி. ஆர். தோட்டத்தின் அருகாமையில் உள்ள பஸ் வண்டி நிறுத்துமிடத்தில் நின்றது. பஸ் வண்டியை விட்டிறங்கிய நான் அங்கு நின்ற மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டதும் ஆச்சரியப்பட்டேன்.

சென்னையில் சினிமா நடிகர்களைக் காண்பதற்காக அவர்களின் இல்லம் நோக்கிச் செல்லும் இரசிகர்கள், பெரும்பாலும் அங்கு "கூர்க்கா" காவற்காரர்களைத்தவிர வேறு யாரையும் காண முடியாது. ஆனால் இந்நிலைக்கு முரணாக மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் இல்லத்தின் முன் எந்நேரமும் ஏழை மக்கள் நிற்பதையே நாம் காணலாம்.

அசைந்து வரும் இளந்தென்றலில் கம்பிரமாக நின்று ஓய்ந்த நடம்புரியும் தி. மு. க. கொடியின் தோற்றம் அங்கு செல்லும் எமக்கு மக்கள் திலகத்தின் அரசியல்கொள்கையைத் தெற்றெனப் புலப்படுத்துகின்றது. இத்தனைக்கும் மத்தியில் அங்கு குழுவி நின்ற ஏழை மக்களின் அன்பைப் பெற்று அவர்கள் இங்ஙனம் காத்து நிற்பதன் காரணத்தை அறிப என் மனம் அடங்கா ஆவல் கொண்டது. என் ஆவலை நிறைவேற்ற அங்கு நின்ற ஓர் ஒற்றைக்கால் இழந்த ஏழை அன்பர் உதவியால் இருந்தார். எனக்குமுன் அவரே என்னுடன் பேச்சுதைத்தோட்கிணர். ஸார் நீங்க சிலோலா? என்ற வினாவுடன் ஆரம்பித்தவர் தனது சோக வரலாற்றைக்கூற ஆரம்பித்துவிட்டார். ஒற்றைக்காலிழந்த இவ்வேழை இலங்கையின் திருமலையில் துறைமுகத் தொழிலாளியாக கடமை யாற்றினார். பின் தாயகம் திரும்பிய இவர் ஒருநாள் புகைப்பிரதத்துள் அகப்பட்டு ஒற்றைக்கால் இழந்தார்.

உதவியற்ற இந்த மனிதர் மக்கள் திலகத்தின் உதவிகோரி வந்து நின்றார். இந்த ஏழையின் தேவையறிந்து தன் உதவியைச் செய்யச் சம்மதம் தெரிவித்த எம். ஜி. ஆர். இவருக்கு வைத்திய ஒழுங்குகள் செய்ய ஒரு டாக்டரிடம் சமர்ப்பிக்கும்படி ஒரு சிபாரிசுக் கடிதம் கொடுத்துவிட்டார். இங்ஙனம் தினமும் எத்தனையோ ஏழைகளுக்கு உதவியளிக்கும் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் மக்களால் "மக்கள் திலகம்" எனப் போற்றப்படுவதற்கு அருகதையுள்ளவர் என்ற உண்மையை அன்றதான் என்னால் உணரமுடிந்தது.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துள்ளே சென்ற என்னை மலர்ந்த முகமும் கூப்பிய கரங்களும் வரவேற்றன. ஆம் அவை அந்த மக்கள் திலகத்துக்குச் சொந்தமானவையேதான். அவருடன் "மணப்பெண்" படத்தயாரிப்பாளர் திருமோகனும் கூட இருந்தார். மூவரும் பால் பருகிய பின்னர், எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆவலுடன் இலங்கை ரசிகர்களைப்பற்றி வினாவினார்.

கே. மக்களின் உதவியை நாடிவரும் அத்தனை பேருக்கும் பண உதவி செய்கிறீர்களா?

ப. வேலைசெய்து வாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய சிலர்கூட ஏதாவது பொய்கூறிக்கொண்டு உதவிகோரி வருவார்கள். உண்மையான ஏழைகளுக்கு என்னால் இயன்றளவு உதவியளிக்க வேண்டுமென்பதுதான், என் ஒரே கொள்கை.

கே. இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கை முறையை மையமாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட நல்ல கதையொன்றைத் தாங்கள் படமாக்க யோசிக்கவில்லையா?

ப. இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் நல்ல கதைகள் கிடைப்பின் அவற்றைப் படமாக்குவதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் நாம் படமாக்கும் சில

காட்சிகளை இலங்கை அரசாங்கம் கத்தரித்து விட்டால் கதையும் சீரழிந்துவிடும் எமது நோக்கமும் பூரணமாகாத.

கே. வெளி நாடுகளிலிருந்து தங்களைப் பார்க்கவரும் ரசிகர்கள் தங்களை இலகுவில் சந்தித்து உரையாடத் தக்க முறையில் ஏதாவது ஒழுங்கு முறை செய்ய முடியுமா?

ப. நான் வீட்டில் இருக்கும் வேளைகளில் என்னிடம் வரும் ரசிகர்களை வரவேற்று உரையாட என்றமே மறுப்பதில்லை. ஒய்வின்றி படப் பிடிப்பிருந்தால் மட்டும் என்னைச் சந்திப்பது கஷ்டம். அப்படியிருக்கும் பல ரசிகர்கள் படப்பிடிப்பு நடைபெறும் ஸ்ரூடியோவுக்கே வந்துவிடுகிறார்கள். ரசிகர்களின் இத்தகைய சந்திப்பால் பணத்தைச் செலவிடும் படத் தயாரிப்பாளர்களையும் பாதிக்காத முறையில் நடந்துகொள்கிறேன்.

கே. தாங்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள ரசிகர்களின் ஆவலைப் பூர்த்திசெய்யும் நோக்கமில்லையா.

ப. இலங்கை-மலேயா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள ரசிகர்களைக் கண்டு மகிழவேண்டுமென்று எனக்கு அளவற்ற ஆசை. நேரம் கிடைக்காதபடியால் போகும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை மிக விரைவில் இவ்விரை நாடுகளுக்கும் சென்று ரசிகர்களுக்கும் இயற்கை வளப்புகளையும் கண்டுள்ளிக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றேன். இவ்விரும்பம் மிக விரைவில் நிறைவேறுமென நினைக்கிறேன்.

அப்போ எமது உரையாடலுக்கிடையில் அருகாமையிலிருந்த டெலிபோன் அழைத்தது. உடனே டெலிபோனைக் கையிலெடுத்த எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் பலத்த சிரிப்புடன் பேச ஆரம்பித்தார். அவருடன் பேசியவர் வேறு

யாரும்ல்ல. நடிக்கர் நம்பியார்தான். பேசியுடிந்ததும் "நம்ப நம்பியாருடன் நான் முழுவதும் பேசிக்கொண்டே இருக்கலாம்" என்றார்.

சுமார் இருமணி நேரங்களை அவருடன் கழித்த பின்னர் அவரைவிட்டுப் பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்தேன். எனது உபயோகத்துக்காக தனது காரை மன முவந்தளித்தும், இனிய விருந்தளித்தும் அன்புடன் உபசரித்த மக்கள் தலைகம் என்றும் என் இதயத்தின் நின்றும நீங்கா இடம் பெற்றுவிட்டார்.

வெளிவருகின்றது

மக்கள் தலைகம் களைச்செல்வியில் எழுதும் தொடர்கட்டுரையை மிகவிரைவில் எதிர்பாருங்கள்.

மனிதனைக் கெட்டவகைச் சித்தரிப்பது ரொம்பச் சுலபம். அதே போல் மனிதனை மகாத்மாவாகச் சித்தரிப்பதும் சுலபம். ஏனெனில் இரண்டிலும் உண்மையை விட, வாழ்க்கையை விட நமது கருத்துகள் வலுப்பெற்று வாசகரை ஏதாவது ஒரு பக்கம் தள்ளிவிடும். ஆனால், மனிதனை மனிதனாக, அதாவது ரஜோ குணமும், தமோ குணமும் பின்னிப் பிணைந்த, கெட்டதும் நல்லதும் கலந்து, ஒன்றை ஒன்று மிஞ்சப் போராடி ஏதோ ஒன்று இறுதியில் வெற்றி பெற்று, ஒரு பாத்திரத்தை இன்னதென்று நிலை நிறுத்தும் - யதார்த்தமான பாத்திரப்படப்பட்பாக ஒரு அசல் மனிதனைக் காட்டிவிடும் காரியம் அவ்வளவு சாமான்யமானது அல்ல. அதற்குப் புத்தகத்தைப் படிப்பது போல் மனிதனைப் படிக்கவேண்டும்.

— ஜேயகாந்தன்.

கடமை

தி. ஞானசேகரன்

“பதினேந்தாம் நம்பர்”

எனக்கு உதவியாக இருக்கும் பணியாளர் உரத்துக்கூவுகிறான்.

அந்த இலக்கத்தையுடைய நோயாளி உள்ளே நுழைவதற்குள் வேறு சிலரும் முண்டியடித்துக்கொண்டு நுழையமுனைகிறார்கள். அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்திப் பதினேந்தாம் இலக்க நோயாளியை மட்டும் உள்ளே அனுமதிக்கிறான் எனது பணியாளர்.

என்னைத் தங்கள் குடும்ப வைத்தியனாகக் கொண்ட ஒரு சிலர் எதிரேயிருந்த யன்னல் ஊடாகப் பார்த்து அறிமுகச் சிரிப்பை உதிர்க்கின்றனர். அப்படிச் செய்வதால் எனது சலுகையுடன் உள்ளே நுழைந்துவிடலாம் என்ற நினைப்பு அவர்களுக்கு நான்தான் என்ன செய்யலாம்? கட்டுப்பாட்டைக் குலைத்துவிட்டால் பின்பு சரிப்படுத்த முடியாதே.

கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தேன். பதினென்று இருபதாகி

விட்டது. கடந்த மூன்று மணி நேரத்தில் பதினென்று நோயாளிகளைத்தான் என்னால் கவனிக்க முடிந்தது. வெளியில் நிற்கும் நோயாளிகளின் தொகையைப் பார்த்தால் குறைந்தது இன்னும் நான்குமணி நேரத்தில்கூட எல்லோரையும் என்னால் சமாளித்து விட முடியாதுபோல் தோன்றியது.

வேண்டுமானால் ஒருமணி நேரத்தில் எனது வேலையை முடித்துக் கொண்டு விடலாம். ஆனால் அப்படி எப்பொழுதாவது நான் செய்திருந்தால் இன்று சிறந்த வைத்தியனாகி இருக்க மாட்டேன். எனக்குப் பெரும் புகழும் கிடைத்திருக்க முடியாது. எனது வைத்திய நிலையமும் பிரபலம் அடைந்திருக்காது.

பதினேந்தாம் நம்பர் நோயாளி என் அருகில் இருந்த கதிரையில் அமர்ந்தாள். நான் கடமையில் முனைகிறேன்.

“பெயர்?”

“மீனா”

“வயது?”

“பதினைந்து”

“என்ன வருத்தம்?”

“.....”

நான் அவளின் பக்கம் திரும்பி அதே கேள்வியை மீண்டும் கேட்டேன்.

“என்ன வருத்தம்?”

என்னுடைய கேள்வி இப்பொழுது அநாதையாக நிற்கிறது. நான் அவளைக் கூர்ந்து நோக்கினேன்.

எதோ சொல்ல வேண்டும் என்று அவளது இதழ்கள் துடிக்க, மனம் அதனைத் தடுத்திருக்கவேண்டும். அவளது கண்களில் மருட்சி நிறைந்திருந்தது.

“பயப்படாமல் சொல்லுமீனா, நான் ஒரு டாக்டர், என்னிடம் எதையும் மறைத்தால் நோயைக் குணப்படுத்திவிட முடியாது.” அவளது தோற்றத்தைப் பார்த்ததும் என்னையறியாமலே அவளிடம் தோன்றிய அன்பினால் தென்பூட்டினேன்.

“நான்...நான்... கருவுற்றிருக்கிறேன் டாக்டர்” அவள் தயங்கியபடியே கூறினாள்.

அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தேன். இளமையின் நுழைவாயிலில் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கும் அவளது அழகிய தோற்றத்தில் தாய்மையும் இழையோடியிருக்கிறது. எனது மனம் ஏனோ குறுகுறுத்தது.

“நீ எத்தனை வயதில் மணம்புரிந்து கொண்டாய்?” என்று கேட்கவேண்டும் போல் இருந்

தது. ஆனாலும் நான் அப்படிக்கேட்கவில்லை. “உன் கணவன் எங்கே?” என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மௌனம்.

நான் திரும்பவும் அதே கேள்வியைக் கண்டிப்புடன் கேட்டேன். தேவையற்ற கேள்விக்கு எனது தகுதியைக்கொண்டு பதிலறியமுனைவதை என்னால் உணர முடிந்தது.

“எனக்கு விவாகமாகவில்லை.”

அவளது அடித்தொண்டையிலிருந்து கிளம்பிய பதில் நலிந்து ஒலித்தது. ஏதோ ஒரு சக்தி என்னைப் பேசவிடாமல் தடுக்க நான் மௌனமாக அவளையே பார்த்தபடி இருக்கிறேன். அவள் தொடர்ந்தாள்.

“எனது கருவை அழித்து விடுங்கள் டாக்டர்”

இதை அவள் கூறும்போது எனது மனம் திடுக்குற்ற மௌனத்தை நீடிக்கச் செய்தது. எனது பார்வை அவளது உடலைக் கூசச்செய்கிருக்கவேண்டும். கூனிக்குறுகி என்னைக் கெஞ்சும் விழிகளால் பார்த்தாள். அவளது கண்கள் சிறிது பணித்திருந்தன. இதழ்கள் படபடத்தன. அவளைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது.

“உன்னை இந்நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமே கூடி வாழ்வது தான் சரியென்று நினைக்கிறேன்”

அவளது கண்களில் நீர்வழிந்தோடியது. விம்மலுக்கிடையே அவள் கூறினாள்.

‘முன்பே மணமான ஒருவன் என்னை ஏமாற்றிவிட்டான். இந்நிலையில் நான் மானமிழந்து எப்படி வாழ்வது?’

எனது மனதில் பல எண்ணங்கள் ஒரே தடவையில் புகுந்து உழைச்சல் கொடுத்தன. கடமையை மீறி அவளுக்கு உதவி செய்யவும் முடியவில்லை. அவளது பரிதாபத்தைக்கண்டு உதவி செய்யாமல் இருக்கவும் முடியவில்லை.

சிந்தனை எனது சொந்தவாழ்க்கையைச் சுற்றி ஒருகணம் வட்டமிடத் தொடங்கியது.

காலையில் நான் வைத்தியசாலைக்குப் புறப்படும் பொழுது மனைவி என்னிடம் கேட்டாள்.

“வெள்ளவத்தையில் பிரபல டாக்டர் ஒருவர் இருக்கிறாராமே, அவரிடம் சென்று ஆலோசனை கேட்கலாமா?”

நான் பதிலொன்றும் கூறாமல் சரியென்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை மட்டும் அசைத்தேன். ஏன்னால் வேறு என்னதான் செய்யமுடியும்?

எங்களிருவருக்கும் விவாகம் நடந்து பத்து வருஷங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. குழந்தைச் செல்வத்திற்காக நாங்கள் அல்லும் பகலும் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்தோம். எனது முதிர்ந்த வைத்திய அறிவைக் கொண்டு உடலமைப்புகளைச் சோதித்துப் பார்த்துவிட்டேன், எங்களிடத்தில் ஒரு குறையு

மில்லை. கடவுள் எம்மிடம் காட்டும் கருணையில் தான் குறையிருக்கிறது.

எத்தனையோ லட்சம் மனிதர்கள் என்னிடம் சிகிச்சை பெறுவதற்காக ஒடிவருகிறார்கள். ஆனால் என் மனைவி எனது வைத்தியத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படாதவள்போல வேறு வைத்தியர்களிடம் போகிறாள். அவள்தான் என்ன செய்வான், உள்ளத்தில் ஊறியிருந்த தாபம் அவளை அப்படியெல்லாம் செய்யவைக்கிறது.

எனது சொல்லையும் கேளாது ஏதேதோ மருந்துகளை வாங்கியுண்பாள். அவள் நேராத கோவில்கள் இல்லை. யாத்திரை செய்யாத ஸ்தலங்கள் இல்லை. செவ்வாயும் வெள்ளியும் வீரதம் பிடித்து அவளது உடம்பு இழைத்துப்போயிருந்தது.

எனது மனத்தாங்கலை அடக்கிக்கொள்ள நான் புரியும் தொழில் எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கிறது. ஆனால் என் மனைவி அல்லும் பகலும் வீட்டிலிருந்த படியே வேதனைப்பட்டிருக்கொண்டு இருப்பாள். அவளுக்கு வாழ்க்கையில் வரவரப் பற்றுக்குறைந்து கொண்டே வந்தது. சிறு விஷயங்களுக்கும் பெரிதாகச் சினந்துகொள்வாள். எனக்கும் அவளுக்கும் இடையில் இருந்த இணைப்பில்கூட தொய்வு காண்பதுபோலச் சில வேளைகளில் எனக்குத் தோன்றும்.

என் சிந்தனை அறுகின்றது.

38
குழந்தைச் செல்வத்திற்காக எங்கிச் செத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் ஓருத்தி. கிடைத்த செல்வத்தை அழித்துவிடத்துடிக்கிறாள் வேறொருத்தி. உலகத்தில் தான் எத்தனை விந்தைகள்!

அங்குமிங்குமாக இழுபட்டுக் கொண்டிருந்த என்மனம் நிலை பெற்றபொழுது போராட்டத்திற்கு முடிவுகண்ட துடிப்பில் 'பிரிஸ்கிறிப்ஷனை'க் கிறுக்குகிறேன்.

அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு நன்றிகலந்த பார்வையுடன் என்னிடம் இருந்து விலகி மருந்தைப் பெறுவதற்காக 'டிஸ் பென்சரி'யை நோக்கி நடக்கின்றாள் மீனா அவள் நடந்துபோவதை பின்னால் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இன்னும் சிறிது காலத்தில் மீனாவின் அடிவயிற்றில் இருக்கும் கரு நெளிந்து கொடுக்கும். நல்லதொரு போஷாக்கைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியில் பூரிப்படையும். தான் உயிருடன் நல்ல முறையில் வளர்ந்து வருவதையும் அவளுக்குத்தன் அசைவுகளால் உணர்த்தும்.

மீனா.....?

என்மேல் ஆத்திரமடைவாள். தன்னை ஏமாற்றிவிட்டதாகச் சபிப்பாள். ஆனாலும் அவளுக்குள் உருவாகிவரும் கரு எனக்கு நன்றி சொல்லும். மனதாரப் போற்றும். என்றும் என்னை வாழ்த்திக்கொண்டே இருக்கும்.

வைத்தியனுடைய கடமையைச் சரிவரச்செய்த உணர்வில் எனது மனம் மகிழ்கிறது.

ஐந்தாறு மாதங்கள் கழிந்தன.

எனது மனைவி தினசரியை வாசிக்க நான் சாய்வு நாற்காலியில் இருந்தபடியே கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

வெதகாலத்திற்க்குப்பின் இப்போதுதான் என்மனைவி சந்தோஷமாக இருக்கிறாள் என்று மேயில்லாத புதுஅழகு அவளிடத்தில் மின்னியது. எனது மனம் சந்தோஷத்தில் நிரவி வழிந்தது.

'கடமைசெய் கருணை பெறுவாய்' என்று பத்திரிகையின் பின்பக்கத்தில் கொட்டையெழுத்துகளில் போடப்பட்டிருந்த வாசகம் என்கண்களைக் கவர்ந்தது.

அந்த வாசகத்தில் லயித்துப் போய் மனம் அதனைச் சுற்றி வளைய, காலத்தின் சுழற்சியில் மலர்ந்து கொண்டிருந்த எனது வாழ்க்கையை மெஞ்ஞானக் கண்களால் அழகு பார்த்து மகிழ்ந்தேன்.

எதேதோ புதினங்களை வாசிக்கும் பொழுது கவரப்படாத கவனம் திடீரென்று திரும்புகிறது.

'இளம்பெண் தற்கொலை! பதினைந்து வயது நிரம்பிவ மீனா என்றபெண் தற்கொலை புரிந்து கொண்டாள். இப்பெண் இறக்கும்போது கருவுற்றிருந்தாள்...'

மனைவி தொடர்ந்து வாசித்
தாள். என்னைத் தொடர்ந்து
கேட்கமுடியவில்லை.

அன்று ஒரு உயிரைக் காப்
பாற்ற முனைந்தேன், கடமை
யைச் சரிவரச்செய்த நினைவில்
மகிழ்ந்தேன். ஆனால் இன்று...?

இரு உயிர்கள் சிதைந்துவிட்
டனவே. மீனா வின கோரிக்கை
கையை நிறைவேற்றி யிருந்
தால்.....?

மனச்சுவர்கள் பெருந்
குடைந்து சரிவதைப் போன்ற
ஒரு பிரமை. மன உளைச்சலைத்
தாங்கமுடியாது கண்களை முடிக்க
கொண்டு புரண்டேன்.

என் கடமையைத்தான் செய்
தேன் என்ற நிறைவு எனது
வேதனையைக் கரைக்க முயன்று
கொண்டிருந்தது.

ஓர் நற்செய்தி

ஸ்பெஷல்

யானை

பீடி

SPECIAL ELEPHANT BEEDI

குணம் நிறைந்ததும் சுறுசுறுப்பைக் கொடுப்பதும்

யானை ஸ்பெஷல் பீடிகளே.

தெரிவு செய்யப்பட்ட புகையிலையினால்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களைக்

கொண்டு செய்யப்படுவது

யானை ஸ்பெஷல் பீடிகளே

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலை ஊக்குவிப்பதும்

உங்களுக்கு நன்மை தருவதும்

யானை பீடி ஸ்பெஷல் பீடிகளே

யானை பீடிக் கம்பெனி

கொழும்பு-12

புதுமைக் காதல்

— சி. கனகசூரியம் —

கார் முகிலில் உள்ள சிறு துகள்கள் வானிற்
காணும்) மதி மேற்றவளல் போல் அப்பெண்ணின்
வார்குழலில் ஓர் பிரிவு நுதலின் மேலே
வந்து விளையாடியது அதனின் கீழே
பார்தனையே பாதமதிற் பணியச் செய்யும்
பாவையவள் வண்டுவீழி என்னுள்ளத்தை
ஏர்முனையாய்க் கீறியது இதயத்துள்ளே
ஏறியவள் அமர்ந்திட்டாள் எனக்கேட்காமல்.

வண்ணமலர் ரோஜாவும் அந்திவானின்
மயக்குமெழில் மின்னலிவை எல்லாம் சேர்ந்து
பெண்ணவள் தன் கன்னத்தில் ஜாலம் செய்யும்
பெருமை யெல்லாம் போதாதோ மேலும் மேலும்
எண்ணமெல்லாம் அவளாகிப் பிதற்ற மாய
எழில்நகையும் அங்கு விளையாமற் நிற்பம்
உண்ணமனம் ஊட்டிவிடும் துறந்தோர் தாமும்
உருக்குலைப் போதாதா இவளின் நோக்கு.

வெண்ணிலவில் ஓர் பகுதி பெயர்த்தெடுத்து
வீசுமிளந் தென்றலதின் குழுமை சேர்த்து
பண்ணிய நற்கழுத்தின் கீழ் எழிலைச் சிந்தி
பருவத்தின் பூரிப்பில் கொளிக்கும் கொங்கை
எண்ணத்தை ஈத்துவிடும் இடையின் மத்தி
எரிகின்ற தணல் வண்ணச் சதையைக்காட்ட
கண்ணொத்த செந்தமிழ் போல் இன்பம் யாவும்
காட்டுமிவள் பெண்ணினத்தின் திலகம்தானே.

இப்படியென் கற்பனையை வளர்த்தாள் அப்பெண்
இருந்தாலும் குறைகள்சில உண்(டு) டப்பெண்ணில்
செப்பரிய எழிலோடு விளங்கிட்டாலும்
சிவந்த இதழ் பிரித்தே ஓர் வார்த்தை பேசாள்
எப்படித்தான் அழைத்தாலும் அசையாள் அப்பெண்
இதுவென்ன புதுமையென எண்ணதீர்கள்
அப்படியோர் சித்திரத்தை அழகாய்த் தீட்டி
அளித்தானே என்றண்பன் என்செய்யட்டும்?

தங்கையே!

உங்கள் சேமத்தை அறிந்தோம். பிறக்கும்போது 7 இருத்தலாக இருந்த குழந்தையின் நிறை சிறிது குறைந்திருக்கிறதென்று கவலைப்படுவது போலவும், வேறு பால் கொடுக்கக் கூடியதேவென சந்தேகப்படுவதாகவும் மைத்துனரின் கடிதத்திலிருந்து கருதுகிறேன். வீண் கவலைவேண்டாம். எந்தக் குழந்தையும் பிறந்த முதல் 10 நாட்களுக்கு நிறை குறைவது இயல்பு. ஐம்பது நாட்களும் நாளொன்றிற்கு ஒரு அவுன்ஸ்வீதம் நிறை குறையும் கூடும். தாயின் பால் செல்வனென சுரக்காததால் இந்நிலையேற்படும் குழந்தை குடிக்கக் குடிக்கபால் நன்றாகச் சுரக்கும். பால் குடித்தபின் முலையில் எஞ்சிய பால் விரல்களினால் சுற்றி முலையை வெறுமையாக்குதல் நன்று. வெறுமையான பகுதிகளை நிரப்புவதற்காகப் பால் கூடச் சுரக்கும். குழந்தைக்கும் போதிய பால் கிடைக்கும்.

இயற்கையாக எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட நல்லுணவு தாய்ப்பால். வீட்டிலுள்ள பசுக்கன்றும், ஆட்டுக்குட்டியும், காட்டிலே சிறியும் மாள் சூட்டியும் தங்கள் தாய்ப்பால் குடித்துத்தானே துரிதமாக வளருகின்றன. தங்காய்! தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு தாயின் புனித கடமை தனது குழந்தைக்கு இயல்மானவரையிலே தனது பால் ஊட்டி வளர்ப்பது. இது தெய்வப் பணியாகும். தாய்ப்பால் போல் குழந்தைக்கு ஏற்றபால் பிறிதொன்றில்லை. பாலூட்டும்போது உன் குழந்தைக்கு அன்பையும், பாதுகாப்பையும், நம்பிக்கையையும் தாய்க்குரிய சீரிய குணங்களையும் ஊட்டுகின்றாய், என்பதை மறக்காதே. இந்தநேரத்தில் உன் இனிய குரல் எனது காதிலே ஒலிக்கின்றது. நீ அழகாய்ப்பாடும் மணிவாசகப் பெருமானது திருவாசகங்கள் ஒலிக்கின்றன. நீ அடிக்கடி படிக்கும் "பானினைத் தூட்டும் தாயினும் சரல் பரிந்து..." என்னும் தேனினுமினிய ஓசை ஒலிக்கிறது. அப்பெருமானின் வாசகத்தை பார்த்தாயா? பால் ஊட்டும் தாயென்று சொன்றாரேயன்றி பால் கொடுக்கும் தாயென்று சொல்லவில்லை. தன் பிள்ளைக்கும் தாயை இழந்த குழந்தைக்கும் பாலூட்டி வளர்த்த தாய்மார் பரம்பரையிலும், மருந்துக் குளிகைகளுக்கும் மருந்து எண்ணெய்க்கும் முலைப்பாலும் தாராளமாக உபயோகித்த தமிழ் நாட்டிற்கு பிறந்துமா தன் பிள்ளைக்குப் பால் போதாதெனக் கவலைப்பட வேண்டும்? 'மனப்பீடை பாலேக் குறைத்துவிடும்' என்பது வைத்திய உண்மை. போதிய ஆறுதலும், மனத்திடனும், தன் நம்பிக்கையும், சீரிய உணவும், போதிய பாலூச்சுக்கள் செய்யும். பாலூட்டுவதற்கு அரைமணித்தியாலத்துக்கு முன்பு ஒரு 'கிளாஸ்' கொடுத்தாரிய நீர் குடிப்பது என்று இவ்விஷயங்களைப் பற்றி விபரமாக சென்றமுறை எழுதியிருக்கின்றேன்.

இந்தமுறை பிள்ளைக்கு பாலூட்டும் முறையைப் பற்றி கூறுகின்றேன். உனது சுத்தம் பிரதானமானது. குளிக்கும்போது முலைகளை நன்றாகச் சவர்க்

இந்தமுறை பிள்ளைக்கு பாலூட்டும் முறையைப் பற்றி கூறுகின்றேன். உனது சுத்தம் பிரதானமானது. குளிக்கும்போது முலைகளை நன்றாகச் சவர்க்

காரமிட்டு சுத்தம் செய்துகொள். சட்டையைப் நாள் தோறும் தோய்த்து சுத்தம்செய்துகொள். உடலும் சுத்தமாகவே இருக்க வேண்டும் பிள்ளைக்கும் பால் கொடுக்குமுன் உன் கைகளும், மார்பும் சுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும். பாலூட்டுதற்குக் குழந்தையைத் தூக்குவதற்குமுன் உன் கைகளை சவர்க்காரமும் நீரும் கொண்டு நன்றாகக் கழுவிச் சுத்தஞ்செய்து சுத்தமான துண்டிலே துடை. பின்பு முலைக்காம்புகளைச் சுத்தஞ்செய்து இதற்கு வாய என்ற ஒரு போத்தலிலே கொதித்தாரிய நீரை ஊற்றி வைத்து முடிவை வேறொரு வாயகன்ற போத்தலிலே சிறுசிறு துண்டுகளாகச் சுத்தமான சீலைத்துணியை வைத்துக்கொள். சுத்தமான ஒரு சிறிய கோப்பையையும் வைத்துக்கொள். இதை வெந்நீரிலே கழுவியபின் சீலைத்துண்டுகள் சிலவற்றைப் பாத்திரத்திலே இட்டு, போத்தலிலுள்ள கொதித்தாரிய நீரை ஊற்றி நனைத்து; நனைந்த துணிகளினாலே முலைக்காம்புகளைச் சுத்தம் செய்துகொள்.

பிள்ளை பால் குடிப்பதற்கு வசதியாக ஈர் பதிவான கதிரையிலிருந்து பாலூட்டுவது நன்று. கதிரையிலே இருக்கும்போது கால்கள் நிலத்திலே படியவேண்டும். ஆசனம் உயரமாக இருந்தால் ஒரு பெட்டியை வைத்து அதன் மேல் காலை வைத்துக்கொள். அப்போது பாலூட்ட வசதியாக இருக்கும். வலது முலையிலே பால் குடிப்பதற்கு பிள்ளைவைத் தூக்கி வலது கையில் வைத்து முழங்கையின் மடிப்பிலே குழந்தையின் தலையைச் சற்று பிள் சாய வைத்துக்கொள். இடது கைவிரலினாலே முலையைப் பிடித்து குழந்தையின் மூக்கு, உனது முலைக்குள் அமிழ்ந்துபோகாதவண்ணம் வைத்துப் பாலுக்கொடு. மூக்கு முலைக்குள் அமிழ்ந்தால் குழந்தை மூச்சுத்திணறி அவதிப்படும். பால் கொடுப்பதற்கு முன்பு மார்பில் பால் நன்றாகச் சுரந்திருப்பின் உனது கைவிரல்களினாலே கொஞ்சம் பாலு வெளி

யேற்றினீடுவது நன்று. ஒவ்வொரு முலையிலே 10 நிமிடங்கள் வரையில் வைத்துப் பாலுக் கொடுக்கலாம். குழந்தை பால் குடிக்கும்போது காற்றையும் குடிக்கின்றது என்பதை அறிந்துகொள் அதனால்தான் சில சத்தி (வாந்தி)யெடுப்பார்கள். ஒரு முலையிலே பால் குடித்தபின்பு பிள்ளையைத் தூக்கி அதன் வயிறு தோளுக்கு எதிராக இருக்கும் வகையிலே பிடித்துக்கொண்டு மெதுவாக முதுகிலே தட்டினால் பிள்ளை உட்கொண்ட காற்று முழுவதும் வெளியேறும். இப்படியே மறுமுலையிலே குடித்தபின்பும் செய்தல்வேண்டும்.

பிள்ளைக்குப் பால் கொடுக்கும்போது புத்தகம் படிப்பதையோ, மற்றவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதையோ பிள்ளை விரும்பாது. உள்முதுக்கவனத்தையும், அன்பையும் தானே தவிர யாகப் பெறுவதற்கே விரும்பும். எனவே பால்கொடுக்கும்போது உன்னை முற்றாகப் பிள்ளைக்கே உரியமையாகுதல் பெருங் கடனாகும்.

பிள்ளைக்கு மூன்று நாலு மணித்தியாலத்துக்கொருமுறை பாலூட்ட வேண்டும் இப்படிச் செய்வதற்கு மணிக்கூட்டைப் பார்த்தே செய்யத் தேவையில்லை. காலை ஆறு மணிக்குப் பால்கொடுத்தால் பின்பு பத்து மணியடித்ததும் ஒடோடிப்போய் நித்திரையிலிருக்கும் பிள்ளையை அதன் நித்திரையைக் குழப்பிப் பால்கொடுக்கக் கூடாது. அல்லது ஒன்பதரை மணிக்கு பசித்து அமுதால் பத்துமணியாகும் வரை பால் கொடுக்காது இருக்கத் தேவையில்லை. குழந்தை தன் தேவைகளை யெல்லாம் அழுகையினாலே எடுத்துக்கூறும். குழந்தை அழும்போதெல்லாம் பசித்தே அழுகிறதென்ற கருதாதே. குழந்தையைக் கவனித்துவளின் அது பல காரணங்களினாலே அழுவதை அறிவாய். தனிமையாக இருப்பதாலே அழக்கூடும்; நித்திரை மயக்கத்தினாலே அழக்கூடும்; நுளம்பு, மூட்டுப்பூச்சி, எறும்பு கடித்ததாலே அழும்; சட்

டையிலுள்ள ஊசி குத்தியதாலே அழும்; மலம்கழிக்குமுன் அழக்கூடும். ஒரே பக்கத்திலே படுத்திருந்ததனால் அழும். சிறுநீர் கழித்து நனைந்ததாலே அழும். வயிற்றுக்கோளாறிலே அழும். குழந்தையை அடிக்கடி தூக்கி செல்லங் கொடுத்ததினாலே அழும். புழுக்கத்தினாலே அழும். இக்காரணங்களில்லாவிடின் பசியினால் அழும். குழந்தையுடன் பழகப் பழக அதன் அழுகைகளையும். தேவைகளையும் நீ அறிந்துகொள்வாய். பசித்து அழும் போது பாலூட்டுவதே சிறந்த முறை. இப்படிச் செய்துவரும்போது பிள்ளை தானாகவே தன் உணவு நேரத்தை மூன்று நான்கு மணித்தியாலங்களுக்கொருமுறையாக அமைத்துக் கொள்ளும். அப்பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி பாலூட்டுவதே மணிக்கூட்டைப்பார்த்துக்கொடுப்பதிலுஞ் சிறந்தது. எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் போல உனது பிள்ளைக்கும் இடைவேளைகளிலே தாகம்

ஏற்படும். கொதித்தாறிய நீரை ஒரு போத்தலிலே மூடி வைத்திருந்து, தாகமேற்படும்போது ஒரு சுத்தமான கிண்ணத்திலே ஊற்றி தேக்கரண்டியினாலே பருக்கிக்கொள். கிண்ணத்தையும், தேக்கரண்டியையும் நாள்தோறும் வெந்நீரிலீட்டு அவிக்கவேண்டும். அவற்றை வேறு உபயோகத்துக்கு எடுக்காது புறம்பாக ஈ, தூசி படியாதபடி மூடி வைத்துக்கொள். தண்ணீர் ஊற்றி வைக்கும் பாத்திரத்தையும் நாள்தோறும் சுத்தஞ்செய்து மூடி வைத்துக் கொள்ளுதல் பிரதானமாகும். பிள்ளை பசியினாலே மாத்திரமன்றி வேறுபல காரணங்களாலும் அழக்கூடுமெனக்கூறினேன். அப்போதெல்லாம் என்ன செய்யலாமென அறிய விரும்புவாய். அவ்விஷயங்களைப்பற்றி அடுத்தமுறை எழுதுகிறேன்.

உனதன்புள்ள,
அண்ணா.

நினைவுமலர்கள் வெளியிடுவோரே!
பாடசாலை அதிபர்களே!
புத்தக ஆசிரியர்களே!
பத்திரிகை நிர்வாகிகளே!

குறைந்த செலவில்
சிறந்த 'புளக்' குகள்
செய்ய வேண்டுமானால்
எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

Sri Lanka Block Makers

131, Messenger Street

— COLOMBO

கப்பல் தளபதி

அன்னை பிலிம்ஸார் அடுத்து ஒரு படம் தயாரிக்கும் வேலையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தப்படத்திற்கு 'கப்பல் தளபதி' என்ற பெயரிட்டிருக்கின்றார்கள். கப்பல் தளபதியாக எம். ஜி. ஆர்., நடிப்பார். மற்றும் சரோஜாதேவி, நாகேஷ், அசோகன், நடிப்பார்கள். படத்தில் பெரும் பகுதி வெளிநாட்டு துறைமுகங்களில் படமாக்கப்படும். இதன் படப்பிடிப்பு சம்பந்தமாக இலங்கை, மலேசியா சர்க்காருக்கு அன்னை பிலிம்ஸார் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். கதை வசனத்தை செசர்ணம் எழுதுகிறார். பாடல்களை வாலி எழுத, எஸ். எம். சுப்பையா நாயுடு இசை அமைக்க ஏ. சுப்பாராவ் டைரக்டர்ஷன் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்றார்.

° ° °

கல்மனம்

கல்மனம் என்னும் நாடகத்தை குமுதா பிலிம்ஸார் படமாக்கப் போகிறார்கள். இதில் அசோகன், முத்துராமன், நாகேஷ், செளகார்ஜானகி, வீலாதேவி ஆகியோர் நடிக்க கே. சி. சிருண்மூர்த்தி டைரக்டர்ஷன் செய்வார்.

° ° °

பரம் பிதா

சரவண பிலிம்ஸார் "பரம் பிதா" என்னும் படத்தை ஈஸ்ட் மென் கலரில் தயாரிக்கின்றார்கள். ஏ. எல். நாராயணன் கதை வசனம் எழுத வாலி பாடல்களை எழுத, எம். ஜி. ஆர். கதாநாயகனாக நடிப்பார். இப்படம் கே. சங்கரின் டைரக்டர்ஷனில் வளரும்.

தற்சமயம் இலங்கையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் "கர்ணன்" படத்தில் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனின் தோற்றம்

"கற்பகம்" படத்தில் கே. ஆர். விஜயாவும் குழந்தை நட்சத்திரம் ஷகீலாவும்.

பரிசு வேண்டுகிறீமா ?

மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ஆர் - நடிகர் திலகம் சிவாஜி. இவர்கள் இருவருக்கும்டையில் ஏதோ பெரும்போட்டி இருப்பதாக ரசிகர்கள் கருதுகின்றார்கள். இது எந்த அளவில் உண்மை என்பதை காலப்போக்கில் அறியலாம். ஆனால் ரசிகர்கள் மத்தியிலும் எம். ஜி. ஆர், கட்சி. சிவாஜி கட்சி என்று இருகட்சி இருப்பதை நாம் அறிவோம். வீத ஓரங்களிலுள்ள கட்டடச் சுவர்களில் "எம். ஜி. ஆர். வாழ்க" என்றும் மறுபக்கத்தில் 'சிவாஜி வாழ்க' என்றும் எழுதியிருப்பதையும் காணுகின்றோம். சினிமா தியேட்டர்களில் எம். ஜி. ஆர். பெயருக்கும் சிவாஜியின் பெயருக்கும் கைட்டும் இருகோஷ்டி இருக்கத்தான் செய்கின்றது. சரி, இதோ இதுதான் எம் பரிசுத்திட்டம்.

மக்கள் திலகம் - நடிகர் திலகம் இருவரில் யாரை நீங்கள் விரும்புகின்றீர்கள் எதற்காக விரும்புகின்றீர்கள் என்பதை சுருக்கமாக எழுதி அனுப்பங்கள். கலைச் செல்வியில் ஒரு பக்கத்திற்கு மேல் போகாது எழுதி அனுப்பவும். தங்கள் கட்டுரையில் தாங்கள் விரும்புவதின் திறமையையும் குணங்களையும் ஆதாரங்களுடன் வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும். எவரையாவது தாக்கி எழுதும் கட்டுரைகள் பரிசிலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. ஒவ்வொரு கட்சியிலும் சிறந்த ஒவ்வொரு கட்டுரைகளுக்கு அவர்கள் விரும்பும் புத்தகம் ஒன்று பரிசாக அனுப்பிவைக்கப்படும். 10-11-64 க்கு முன் கட்டுரைகள் எம்க்குக் கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்பப்பட வேண்டும். கீழே உள்ள முகவரியை வெட்டி ஒட்டி அனுப்பப்படும் கடிதங்களையே பரிசிலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

கள், இளம் கவிஞர்கள் ஈடுக பலதரப்பட்டவர்களையும், பல் வேறு காலத்தினரையும் மதிப்பிட்டு அறிமுகம் செய்கிறது.

“ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பற்றிய நேர்மையான வரலாறு எழுதப்படல் வேண்டும் என்கிறவேணவாவே என் நெஞ்சமெல்லாம் நிறைந்திருந்தது. மனிதனிடம் இயல்பாகவுள்ள பந்தபாச உணர்வுகளை ஓரளவிற்கேனும் என்னிடமிருந்து பிரித்து வைத்து, வரலாற்றாசிரியனின் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும், அந்தரக் கயிற்றில் நடக்கும் கழைக்கூத்தாடியின் நிதானத்துடனும், இதனை எழுதியுள்ளேன் என்று துணிந்து கூறலாம்” என்று ஆசிரியர் ‘கோபுரவாயில்’ என்ற பகுதியில் குறிப்பிடுகிறார்.

நூல் முழுவதையும் படித்து முடித்ததும், கனக - செந்திராதன் தாம் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தைத் திறமையாகவும் நேர்மையாகவும் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடும் செய்து முடித்திருக்கிறார் என்ற திருப்தி ஏற்படுகிறது.

‘பெரியதோர் இலக்கிய வளர்ச்சிப் பரப்பினை’ விரிவாக எழுதவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள், அவற்றின் வளர்ச்சி, அவற்றுக்கான பின்னணி, எழுத்தாளர்களுடைய படைப்புக்களைப் பற்றிய சிறு

விமர்சனம் ஆகியவை இங்கு கவனிக்கப்படுகின்றன. ‘விரிவான விமர்சனமுறை’ பிரக்ஞைபூர்வமாகவே தவிர்க்கப்பட்டிருப்பதால், பல இடங்களில் இந்நூல் எழுத்தாளர்களின் ‘யார் எவர்?’ (‘who is who?’) என்ற அறிமுகப் புத்தகத்தின் தன்மையில் அமைந்து காணப்படுகிறது.

ஆயினும், பொதுவான குறிப்புகளிலும், பத்துப் பத்து வருஷங்களாகக் கால அளவு வகுத்துக்கொண்டு முயற்சிகளை எடைபோடும் சந்தர்ப்பத்தில் ஆரம்பமதிப்பீடுகளிலும், ஆசிரியரது நேர்மையான - துணிவான - சுவையான கருத்துக்களை அறியவாய்ப்பு கிட்டுகிறது.

பொதுவாக யோசிக்கப் போனால், ஈழநாட்டில் நிலவுகிற நிலைமைதான் தமிழகத்தில் எழுத்தாளர் மத்தியிலும் நீடிக்கிறது என்பது புரியும். “பழமையில் வேருன்றாத நிலையும், தொல்காப்பியம் முதலாம் பழைய இலக்கண நூல்களைப் படியாவிட்டாலும், தமது எழுத்துத்துறைக்கு வேண்டியவற்றையேனும் அறிய முயலாமலும் (ஈழத்தின்) பழைய வரலாற்றினையும், நூல்களையும் படிக்க வேண்டுமென்னும் அவா, இல்லாமலும், ‘ஏதோ எழுதினால் எழுத்தாளராகி விடலாம்’ என்னும் அலட்சியப் போக்குள்ளவர்களாகப் பலர் இருக்கிறார்கள். படித்தவர்களையும் அறிஞர்களையும் அலட்சியமாக நோக்குவோரும் உள்

ஒரு பத்து ஒருட பூயற்சகை அடுத்த பத்து வருடத்துள் மறைத்தம், பறத்தம் எழுதம் விமர்சனகாரர்களும் இருக்கின்றார்கள். பழைய எழுத்தாளரது இலக்கிய சிறுபுகள் நூலுருவம் பெறாத பழைய பத்திரிகைக் குவியலுள் மறைந்திருத்தல் இலக்கிய வரலாற்றுப்புரட்டர்களுக்கு வசதியாகவும் இருக்கின்றது" என்று ஈழத்தைப் பற்றி ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது தென்னகத்தக்கும் நன்கு பொருந்தும்.

1941 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1950 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலம், 1951-க்கும் 1960-க்கும்

இடைப்பட்ட காலம் சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர் பொதுவான மதப்பிடும் சருத்தரையும் சந்தனை செறிந்தன. நீலமைய நன்கு உணர்ந்த தெள்வாக எடுத்தச்சொல்லும் கண்ணோட்டமும் ஆகும்.

இவ்வாறு, பல வழிகளிலும் பயனுள்ள நூல் ஒன்றைப் படைத்தள்ள கனக-செந்திரநாதன் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். இந்நூலை நல்லமுறையில் புத்தகமாகப் பிரசுரித்துள்ள 'அரசுவெளியீடு' தமிழன்பர்களின் பாராட்டுதலுக்கு உரியதுதான்.

— வல்லிக்கண்ணன்

இலங்கையர்கோன் நினைவு விழா

புகைப்பட, புத்தகக் கண்காட்சி.

எதிர்வரும் நவம்பர் 14-ம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை 5 மணியளவில் 'இலங்கையர்கோன்' அவர்களின் மூன்றாவது நினைவுவிழா மேற்கு ஏழாடையில் மிகக் கோலாலமான முறையில் நடாத்த ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அன்றைய தினம் நடைபெறவிருக்கும் ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்களின் புகைப்பட, புத்தகக் கண்காட்சி, விழாவின் சிறப்பான அம்சமாக இருக்கும். எழுத்தாளர் பலரின் புகைப்படம், நூல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. தங்களின் புகைப்படம், நூல்களை அனுப்பாத எழுத்தாளர்கள் விரைந்து கீழ்க்கண்ட விலாசத்தாரருடன் தொடர்புகொள்ளும்படி, மிக அன்பாக கேட்டுக்கொள்ளப்படுகின்றார்கள்.

மு. க. ராஜா, மே/பா. செயலாளர், இலங்கையர்கோன் விழாச்சபை, தமிழ்குடிக்கொண்டபுரம், ஏழாலை மேற்கு. சுன்னகம்.

யூதாஸின் முகம்!

ஆங்கில மூலம்:
பொனி சேம்பளின்

தமிழில்:
மு. க. ராஜா

அ து எ த்த னே யோ நூ ற்ற ண் ணு க ளு க் கு மு ற்ப ட் ட க ள ம். சி சி லி ய ன் ந க ர தே வ ள ய ம் ஒ ன் றி ல் இ யே ச ந ா த ரி ன் சி விய ச ரி த த் தை ஒ விய ம ா க் கு ம் ப ணி சை த் ரி க ன் ஒ ரு வ னிட ம் ஒ ப் ப டை க் க ப் ட் ட த்.

அ வ ன் ப ல ஆ ண் டு க ள ா க அ ரு ம் பா டு ப ட் டு நிகழ்ச்சிகளைத் தீட்டினான் முடித்தும்விட்டான். ஆனால் ஓவியம் நிறைவெய்தவில்லை. பாலயேசுவும், யேசுநாதரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ்ஸ்காரி யொத்தும் சித்திரத்தில் பூரணமாகவில்லை அவர்தம் மாதிரி உருவங்களுக்காக (Model) எங்கனும் தேடித் தேடி அலைந்தான் சைத்ரிகள். கிடைக்கவில்லை.

அ ண் டொ ரு நா ள். ந க ரி ன் சி தை ந் த ஒ ரு ப து தி வ ழி ய ா க வ ரு கி ரு ன் சை த் ரி க ன். சி ரு வ ா ர் சி லர் அ ங் கை வி னை ய ா டு கி ரு ர் க ன். அவர்களிலே ஒரு பன்னிரண்டுவயதுப்பாலகன்! ஆஹா! என்ன விந்தை! சிறுவனின் முகம் சைத்ரிகனின் மனதில் புழுதியில் பூரணடிருந்தாலும் தான் தேடியலையும் பாலயேசுவின் பரிசுத்த தேவலாத முகம் அதுவேதான். அந்தப்பாலனைத் தன்னுடன் அழைத்து

வந்தான். வரைந்தான். நாளொரு நிறமும் பொழுதொரு காட்சியுமாக குழந்தையேசுவின் வண்ணமுகம் பொலிவுடன் பூர்த்தி பெற்றுத் தந்தருபமாக அமைந்து விட்டது.

ஆனால் யூதாஸின் முகம்.....? எவரும் அகப்படவில்லை. காலம் பாவங்களைப் போலப் பெருகிப் பெருகி ஓடியது. சைத்ரிகனின் மனதிலோ துயரமும் அச்சமும் பெருகியது. 'நிறைவுறாமலே என்கலாசிருஷ்டி நின்று விடுமா?' —கொடர்ந்து தேடினான், தேடினான். தேடிக்கொண்டேயிருந்தான்.

நாடெங்கும் கதை முடியாத ஓவியத்தைப்பற்றி. ஆர்வம்கூடியது. தம்மையே யூதாஸாக அர்ப்பணிக்க முன் வந்தனர் பலர். அந்த உருவங்கள் எதுவும் சைத்ரிகனின் நெஞ்சில் நிலைத்த, ஆசை போசனப்பிரியம்போன்ற உணர்வுகளால் பாதிக்கப்பட்ட, பாவ வலைக்குள் சிக்கிய உருவத்தை ஒத்திருக்கவில்லை.

ஒருமாதலை. மதுக்கொட்டிலி விருந்தான் சைத்ரிகள். அப்போது "மது" "மது" என இரந்தபடி ஒருவன் முன்னே

வந்து விழுந்தான். ஏறிட்டுநோக்கினான் சைத்திரிகள். நிலைகுத்தி நின்றன கண்கள். சிதைந்த உடல், பசுமையற்ற கண்கள். வெறித்தநோக்கு தள்ளாடியபடி வந்து விழுந்த நிலை அப்பப்பா! தன் உள்ளத்து 'கிறல் சித்திரம்' அதுவேதான். அந்த முகத்தில் பிரபஞ்சத்தின் பாவத் தழும்புகள் அத்தனையும் பின்னிக்கிடந்தன.

பூதாள் கிடைத்து விட்டான்! அந்த ஏகாங்கியை அள்ளி எடுத்து நிறுத்தினான் சைத்திரிகள் — "உனக்கென்ன வேண்டும்?... உணவு, உடை, மது, களிப்பு இவைதானே..... வா! நான் தருகிறேன்!"

ஓயாத உழைப்பு! இரவும் பகலும் ஒன்றாயின. அமரத்து வமெய்தப்பேரும் தன் கலா சிருஷ்டியைத் தீட்டிக்கொண்டேயிருந்தான் சைத்திரிகள்.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல, சித்திரங்களைப் பார்க்கப் பார்க்க அவ்வுருவத்தின் நிலையில் ஒரு குழப்பம்! அதிர்ச்சி, தளர்ச்சி, பயம் அத்தனையும் அதனைக் கௌவிக் கொண்டது. (ஏன்? உலக ரட்சகரின் ஒவியத்தில் நீசனாக இருக்கின்றேனே என்று?)

இப்படியான ஒரு தினம். ஏகாங்கி அமர்ந்திருக்கிறான். சைத்திரிகள் சித்திரத்தை எழில்படுத்துகிறான். ஒவியம் முடியப்போகிறது. தன் கலைச்சின்னம் சிரஞ்சீவித்துவமடையப் போகிறது.

சைத்திரிகள் மனதில் ஒரு ஆசை உந்தல்:— "மகனே! ஏன் சோர்ந்திருக்கிறாய்? உன் துன்பங்கள் எதுவாலும் சொல், எப்படியும் உதவி செய்வேன்....."

இதைக்கேட்ட அவ்வுருவம் கண்ணீர் சொரிகிறது. திடீரென முகத்தைக்கைகளால் மறைத்துக் கொள்கிறது. கனரேர — நீண்ட மௌனம் — பின் தன் முகத்தை உயர்த்தி மன்னிப்புக் கோரும் பாவனையிற் பார்க்கிறது. "ஐயோ! எப்படிச் சொல்வேன்? என்னைக் கண்டு கொள்ளவில்லையா நீங்கள்... பல ஆண்டு களுக்குமுன் தங்கள் பாலயேசுவின் மாதிரி உருவமாக 'நான்' இருந்தது உங்களுக்கு நினைவில்லையா?....."

பதில் வேண்டுமா?

மக்கள் திலகம் எம். ஜி ஆர். அவர்களிடமிருந்து ரசிகர்கள் தங்கள் கேள்விகளுக்கு பதில் வேண்டுமானால், தாங்கள் விரும்பும் கேள்விகள் முன்றுக்கு மேற்படாது எழுதி கீழ் உள்ள முகவரியை கத்தரித்து அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி 15-11-64க்கு முன் எமக்கு கிடைக்கக்கூடிய அனுப்பிவிடவும்.

இங்கே வெட்டவும்

பதில் வேண்டுமா?

"கலைச்செல்வி"

20, ஸ்ரான்லீவீதி, சாழ்ப்பாணம்